د چاپ حقوق له شاعر سره خوندي دي

کتاب پېژندنه

د کتاب نوم:ستورو ته ناست یم له سیتاره سره

شاعر: سعید زابلی

کمپوز: خپله شاعر

د پښتۍ طرحه او ډیزاین:ایمل مایار او وزیرمحمد کتوازی

د چاپ لګښت: محمد نبي تلاش

چاپ چاري: اسد دانش خپرندویه ټولنه

د چاپ کال: ۱۳۹۱

szabuli@yahoo.com

WWW.SAMSOOR.COM

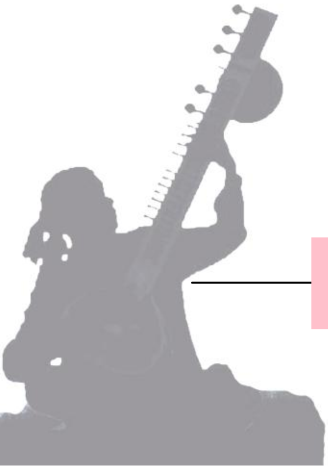

Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

تړون

د شهيد عبدالصمد روحاني په نوم چا چې خپله ځواني د ولس او هېواد لپاره په رښتيا ويلو کې قربان کړه!

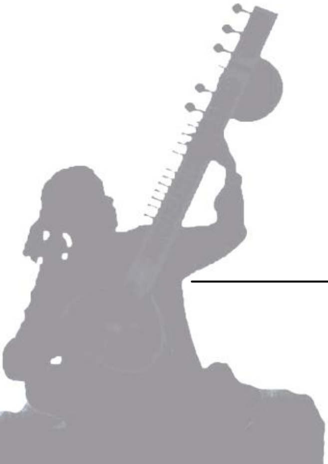

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډالۍ

هغو مشرانو ته چې پر خپل خدای، خاوره او ولس باندې باور لري

هغو اتلانو ته چې د خبرو پر ځای عمل ته ژمن دي

هغه ځوانان او پېغلې ته چې د هېواد د بيارغونې لپاره يې په ورغوي کې تنها کې ده

او دوو نازولو ملګرو غلام سخي نوريوال، محمد يار يار او ډاکټر احسان احسان الله درمل ته

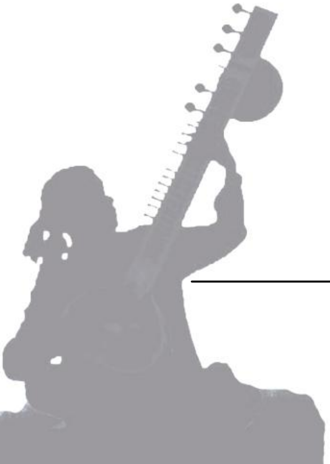

(c) ketabton.com: The Digital Library

زابلی په خپلو شعرونو کې

سعید زابلی د پښتو ژبې د مخکښو ځوانو شاعرانو په قطار کې راځي، زابلی په خپلو شعرونو کې د خپلو ځانګړو تجربو انځورګري کوي، شعري ژبه یې خوږه او روانه ده، انځورونه یې د رڼو اوبو په څېر روان او رڼه دي، د تخیل ناوې یې د عاطفې په ګاڼه سینګار ده، د شعر لمن یې د غلو او مبالغې له ازغیو پاکه ده، متناسبه موسیقي لري، خو څرنګه چې په ورځني ژوند کې اقتصاد په پام کې نه نیسي نو همدارنګه کله ناکله ترې په کلیماتو کې هم اسراف کېږي، د ادب په دغه ګلورینه خاوره ورته د لا زیاتو رنګونو په هېله یو.

شرر ساپی

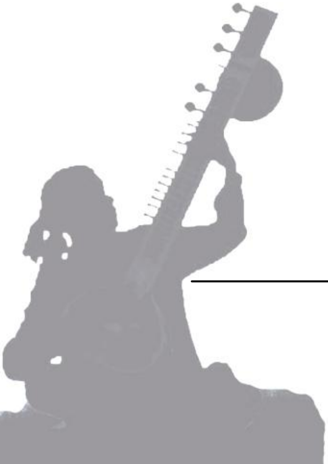

(c) ketabton.com: The Digital Library

ریالیستیک او رومانیتک شاعر

د شعر د لیکلو لپاره د لمسون، احساس او اغېز اړتیا ده، ښه شاعر دري واړه په ښه توګه توږي او د شعر یو ښکلي صنم ترې جوړوي چې هر څوک ورته پخپله سترګه او نظر ګوري. د همدې اړتیا له مخې سعید زابلی د خپلې ټولنې غمیزې، خوښي، دودونه، د خپل محبوب د سترګو ښکلا او نازونه او دارنګه د نړۍ د روانو بدلونونو په واسطه لمسول شوی، څو شعر ولیکي.

د احساس اړتیا زابلی چې د ویښ وجدان لرونکی دی نو له دې کبله د خپلې ټولنې غم، خوښي محسوسوي، د خپلې مینه ناکې ارواه په واسطه د خپل محبوب مینه، ناز او غم محسوسوي او بیا دغه احساس په شعر کې رانغاړي.

بلاخره دغه مرغلرې په هر چا په ډېر قوت اغېز ښندي، د هرکس د پاره بېله بېله سکالو وړاندي کوي، چاته د وطن مینه، چاته د جانان مینه چاته له تیارې او جهالت څخه کرکه انځوروي او هغه د همدې حقیقتونو د منلو د پاره مجبوروي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زابلي صاحب په روان ادبي بهیر کې یو ائیني ځوان شاعر دی، چې په تېرو څو میاشتو کې یې لسګونه شعرونه له پښتو انګلیسي ژبې ته ژباړل شوي، چې د زابلی صاحب خیال، فکر او شعر ته یې نړیواله ژبه ورکړې ده.

زه ورته د کتاب د چاپ مبارکي وایم او د لانورو مرغلرو د پیلیو توفیق ورته غواړم.

په درنښت

ډاکټر فیض ځلاند ، یریوان، ارمنیا

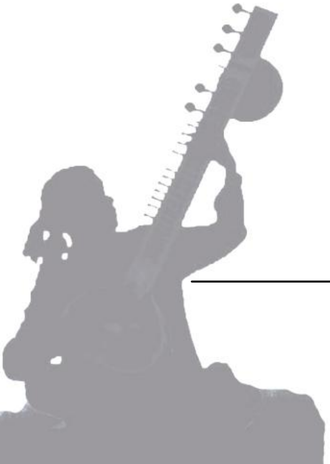

(c) ketabton.com: The Digital Library

زابلی سعید ، زه له ډېرې مودې راهیسې پېژنم، د شعر او شاعرۍ اورمړی تارهم سره لرو.

څه موده له مخه مې څو نظمونه هم ولوستل، شاعري یې چې ما لوستې راته‌وله ده، خبره سلا بلا نه شواړه وای خیال یې خپل دی. یو نظم یې دی چې سرلیک یې(وعده)وو ظاهرا یې یوه مرغۍ پکې پاللې وه، خو د الوتونکي په وزرونو پورې یې ډېرعاطفي پیغامونه غوټه و ، ما خوند ورنه اخیستی، څنګلوری او عمومي خیال یې تر پایه ښه پالل شوی، غزلې یې هم ډېرې یو لاس دي، په سړه سینه روان وي، خدای دې همداسې پوست موست لري.

ومان نیازی

شعر د زړه اواز دی، آن د ښوونځي له نهم ټولګي څخه د زابلي اشنا د زړه اواز ته غوږیم.

ستاسو په‌لاس کې ټولګه یې د زړه د اواز او دروني احساس ښکلې هېنداره ده. چې په کراتو کراتو مې ترې د چاپ هیله کړې ده، مبارک شه دا ارمان مې هم پوره شو !

(c) ketabton.com: The Digital Library

عبدالرحیم هلال(غزنی)

(c) ketabton.com: The Digital Library

تور توتان تر یار قربان:

ځواني له احساساتو ډکه دوره ده؛ سعید زابلي هم ځوان دی او کلام یې له احساساتو ډک دی.

خو زه غوره هغه خبره ګڼم چې د پښتو د اوسني نثر پاچا استاد سعدالدین شپون کړې ده، استاد وایي موږ که شعر لیکو یا کیسه پر خپلو احساساتو باید کنټرول ولرو. زابلي ډېره هڅه کړې چې پر خپلو احساساتو کابو وي، خو د ځوانۍ جوش بیا بل څه دی، له ده نه ډېره مستي غواړي. ډېر ځله یې بغاوت ته هڅوي خو هغه هم سپېڅلی بغاوت.

زابلی هم نظم لیکي، هم څلوریزې او هم نظمونه؛ خو زما یې هغه کلام خوښېږي چې نوې خبره یې په ښکلو لفظونو کې وړاندې کړې وي. د ده د شاعرۍ یو امتیاز دا دی چې تل خبره کوي او هغو ښېږو او ناخوالو ته سندریز رنګ ورکوي چې ده پخپله تجربه کړي وي. زابلی له کلي کابل ته راغلی، خو دا چې دلته رنګونه نور دي او د کلي ښکلا په کې نشته خوند ترې نه شي اخستی، په کوم ښایست پسې چې راوتی دی هغه یې نه دی موندلی، خو ښېرا نه کوي:

(c) ketabton.com: The Digital Library

سعید واپس زابلي فطرت له ځمه
کابله وران مه شې دوکه دې راکړه

دی ازاد شعر ته نظم وايي، خو زه ورسره نه یم؛ دغه شعرونه يې خورا خوندور دي:
ورځ شوه تېره
د مرغانو او سیندونو په سندرو
سپوږمۍ هم لیښې غړلې
په تیارو کې په لامبو ده
ستوري مینځي په چینو کې خپل مخونه
مګر زه کرخت کرخت یم لا تر اوسه
لکه واوره د لو تېرې و بغل ته
ته رانغلې زه دې جز د فطرت نه کړم
په غزل کې ښه لاس لري، خپله خبره په ساده انداز نوروته انتقالولای شي، همدا يې کامیابي ده، خو که لږ خپل کلام ته انځوریز رنګ ورکړي؛ بې جوړې به وي. کله کله دا سې بیتونو سره هم مخ کېږو چې

(c) ketabton.com: The Digital Library

کېدای شوای لږ پرې کار شوی وای او ښه لیکل شوی وای او داسې ډېر ساده باده نه وای:

په ښار کې اوس هم کلیوال دی سعید
کوي د خال یا د پیزوان خبرې

دا خبره ځکه کوم چې زابلی ډېر داسې بیتونه هم لري چې هم په کې خوند شته، هم رنګ شته او هم ښه اوډون لري:

که ته ګل نه یې، نو بیا وایه چې څه یې؟
چې وږمې ځولۍ ځولۍ درپسې درومي !

دلته ځولۍ ځولۍ وږمې شعر ته یو خاص خوند ور په برخه کړی دی او تر ډېره نوې خبره ښکاري، ښایي ما ته داسې وي.

دا کرښې د زابلي د ټولو شعرونو په اړه صدق نه کوي د ده شاعري خوندوره او ښکلې ده، خو ده را ته همدا څو شعرونه را کړل او په منډه یې د یو څو تورو د لیکلو وویل. تور تو تان تر یار قربان.

صدیق الله بدر

کابل

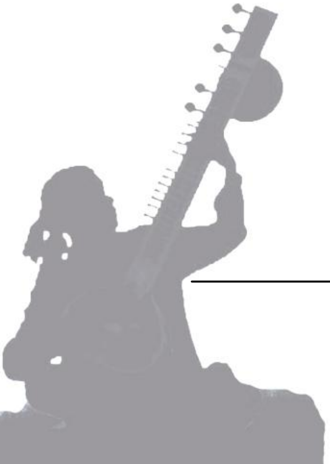

(c) ketabton.com: The Digital Library

... او مننه

زه چې په کوم ماحول کې را لوی شوی یم، ډېر څه و چې له ما یې د شعر ژبه غوښته، په ډېرو الفاظو پسې مې منډې وکړې، د ډېرو خيالونو، فکرونو او د عاطفې ډګرونه مې پسې کچ کړل، خو شعر ليکل هم بلا هنر غواړي، دې لاره کې بريالی قدم وهل لوی بخت غواړي، مګر خوشحاله په دې يم چې ځينو زړونه بيرته مثبت غبرګون راکړی، چې دې کار زه بيا بيا هڅولی يم په دې لاره کې د قلم څوکه ګړندۍ کړم، مخکې مې غزل ليکل خورا خوښېدل، خو کله چې د ازاد نظم په اهميت پوی شوم، يا د نړيوال ازاد نظم مطالعه مې وکړه، دې باغچې ته مې هم سترګې ورښکاره کړې، يوه نيمه تجربه مې په کې وکړه، دا چې دا به څنګه تجربه وي، تاسو به يې ولولئ!

زه ډېر څه نه لرم خو له فيصل فاران، ومان نيازی، عبدالغفور لېوال، ومان نيازي، صديق الله بدر، ډاکټر ځلاند، شرر ساپی او عبدالرحيم هلال څخه مننه کوم چې زما د شعرونو په اړه يې خپل نظرونه وړاندې کړې دي او د محمديار يار، اسد دانش(ګل دادا)، ډاکټر احسان الله

(c) ketabton.com: The Digital Library

درمل، بشیراحمد فیضان دوی دي کوروداني چې زه یې د دې کتاب د چاپ لپاره هڅولی یم.

او د دې کتاب لګښت ملي ځوان محمد نبي تلاش په غاړه اخستی، دا ځوان افغان فرهنګ ته د خدمت په موخه د دولسو کتاب د چاپ ژمنه کړې چې تر نیمایي یې زیات چاپ کړي او دا شعري ټولګه یې هم په ورین تندي تر چاپه ورسوله زه له دغه ځوان څخه د مننې ترڅنګ ځان د ده د احسان پوروړی ګڼم، لوی څښتن ج دې د ده غوندي ځوانان ډېر لري، په پای کې له ټولو نه یو ځل بیا مننه کوم، کندوګان یې له غنمو ډک. په ژمي کې ښایسته پیتاوی او په دوبي کې یې د ګلاب سایو و ته غواړم.

سعید زابلی

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا دعا ارمان خدایه
وکړې لږ باران خدایه

شوندې د ګلاب وچې
رحم د اسمان خدایه

امن د پښتون غواړو
ته یې مهربان خدایه

ستا کرم ته تږي یو
سوله د افغان خدایه

زړه سعید دا ستا په یاد
غواړمه روښان خدایه

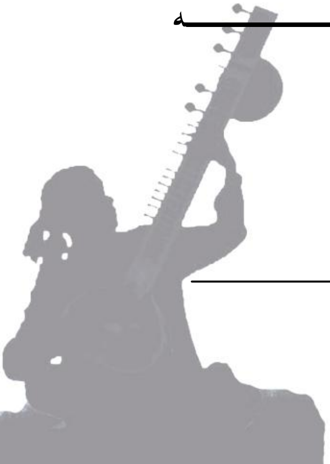

(c) ketabton.com: The Digital Library

د چینې رڼې اوبه د ونو سیوري
د محراب ومخ ته لپې دعاګانې
زما او ستا د ژوندون ګډه فلسفه ده
نو بیا ولې سره وران یو
پر تندي مو دي راشنې د نفرت کرښې
دا کیدای شي چې دې لمر یواځې ستا شي؟
یا دې زه لمنه ډکه کړم له ستورو؟
راشه بېرته غېږه راکړه چې پخلا شو

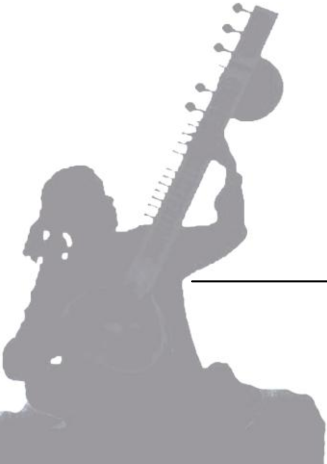

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې پر ما دې پېرزو نه دغه غمی دی
وایه کوم بختور وړی ستا زړګی دی

ستا و شوندو ته یې خوله کې اوبه راشي
دا راغلی له صحرا ساده سړی دی

اوس هغه زمانه نشته لېونیه
چا ویل چې یار له یاره سپیلنی دی

و پردو ته یې دي کښته سترګې زیړې
خو په کور د ننه څومره ستر زمری دی

نور د جنګ سندرې وایي حماسي دي
خو سعید ګوره د ښکلو لېونی دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما ولس وطن ګلاب، کم تر کشمیر نه لري
هر څه لري، مګر بدبخته دی امیر نه لري

د دې وطن له دې حالاتو معلومیږي داسې
لکه چې دلته یو څوک هم زره ضمیر نه لري

ځنې دې بل زیارت ته یوسه اې ملنګه اشنا
ستا وخوبونو ته هیڅوک دلته تعبیر نه لري

په دې مالت کې داسې ښکلی چرې نه شي موندای
چې بلا زړونه به ضرور د چا اسیر نه لري

چې بې د ښکلو پر زړو چک لکه سیتار لګاوه
اوس دې غزل سعیده هغه شان تاثیر نه لري

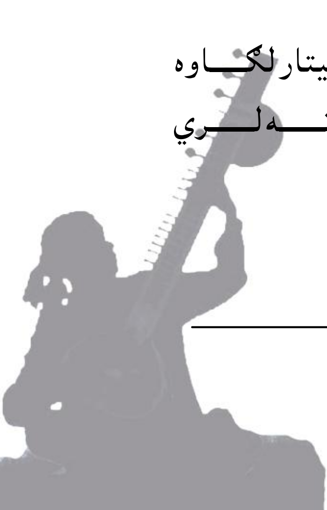

(c) ketabton.com: The Digital Library

لکه ږلۍ پر ګلابونو د صحرا روانه
د دې وطن پر خلاف څومره ناروا روانه

خدایه په کومه ګنا موږ یو درته پړه راغلي
چې د زخمي لپو دعا مو بې مانا روانه

نن په محفل کې څه عجیبه راته ښکاره شوې
لاس مې در وړاندې په دې شک کړو چې مینا روانه

ستا او سپوږمۍ ترمنځ ودې راز ته حیران پاتې شوم
ته وې ویده، مګر ترمینځ مو وه رڼا روانه

سعیده زما له دغو خلکو شي په دغه ګیله
دوی چرته لاړو او پر کومه ده دنیا روانه

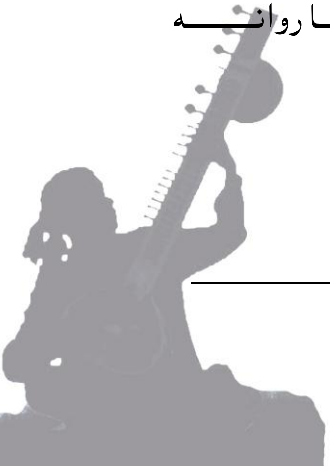

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې څوک حق غواړي، له دې دوو به کړي یو کار ومخ ته
یا به زړګی خوري، یا به نېغ ورځي د دار ومخ ته

څنګه په منده دې د خدای مخ ته خبرې وکړې
زما خو ژبه تلولۍ شي د خپل یار ومخ ته

چې پر وطن راتلې لوخړې زموږ دغه وس و
په لپو اوښکې مو شیندلې د غبار ومخ ته

خدایه په دې ګناګار، نور څومره احسان به کوې
ستورو، جانان دی غوږ نېولی، زما سیتار ومخ ته

سعیده ګل سره روغبت کې دغه هم ومنه
چې ستا د ګوتو هرکلی به کوي خار ومخ ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

حسن به څه محدود کړې ښکلې تر نقابه پورې
چا دې وربمې ایسارې کړې تر ګلابه پورې

وطن خو کار غواړي ولسه، ستا د وخت مشران
مانۍ يې دنګې دي، د واک تش تر خطابه پورې

لکه دعا ښه تر یقینه به مې ځنډ کولو
ما به دې شونډې ښکلولې تر ثوابه پورې

په دغه تمه ګوندې لپې درنه ډکې کړمه
ما رسولی ځان تر هره یوه سرابه پورې

سعید ساده په عقیده باندې نور نه پوهېږي
یوازې سر یې دی ساتلی تر محرابه پورې

(c) ketabton.com: The Digital Library

بې وږمو پېغله د حجاب ښکاريږي
ګلاب اينه کې هم ګلاب ښکاريږي

سادګي دا ده چې خرخ شوی مشر
موږ ته قبله، موږ ته محراب ښکاريږي

اخلي رشوت، ته وا ثواب يې په کې
خو، ناروا ورته شراب ښکاريږي

د يار په شوندو د رقيب ستاينه
دا راته هم د خدای عذاب ښکاريږي

سعيده سترګې چې خيرنې نه وي
د ښکلي مخ د خدای کتاب ښکاريږي

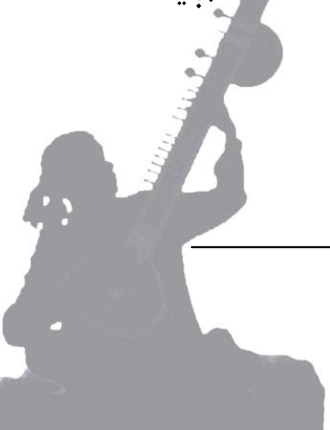

(c) ketabton.com: The Digital Library

د زمانې د سپېره جبر، بلا نه ده مړه
موږ يې تمام کړو، خو د وخت اژدها نه ده مړه

ښايسته زلمي، ښايسته پېغلوتې د ګلونو په څېر
شول په کې ښخ لکه ګلونه، صحرا نه ده مړه

لا يې هېر نه يم، په خوبونو کې دعا يې وينم
د مړې مورکۍ مې لا په ما هم اروا نه ده مړه

غواړي سعيده زما وطن کړي د مرګونو تابلو
لا جادوګره دنياګۍ په ګنا نه ده مړه

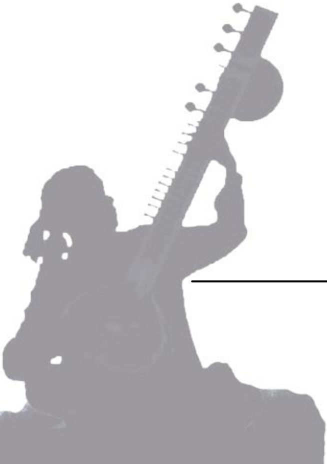

(c) ketabton.com: The Digital Library

داسې ولس په ثه ژوندی وي چې ګوښې ته ناست وي
په ګل وطن چې د لمبو وننداري ته ناست وي

حیران په دې یم چې په زړه کې به یې ثه ورګرځي
ښکلی چې ګوري، خپلې سترګې و ایینې ته ناست وي

دا مساوات دی چې دې مشر وي شرابو کې غرق
غریب ولس دی وږی تږی، دروازې ته ناست وي

دا ستا خیالونه ښاپیرو غوندي را ورسیږي
سعید چې شعر لیکي، تیاره کې و ډېوې ته ناست وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

لکه د ښکلي مخ، محدود زه تر نقابه ښه یم
دې زمانه کې پټ د خلکو له حسابه ښه یم

ګوندې کوڅو کې څوک د ژوند له رازه وپوهوم
جومات دې ستا وي زه محروم له دې ثوابه ښه یم

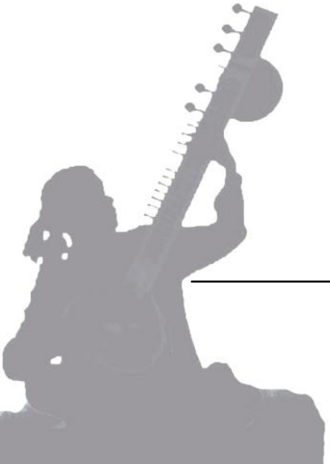

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ننګ ناموس چې چا لوټمار کړی دی
موږ په هغو خلکو اعتبار کړی دی

خدایه دا ستا په دومره لوی جهان کې
تا پنجابی پر موږ بادار کړی دی

قام کې خو ټوله برابر غوندې وي
موږ کې، نواب، بل دې سردار کړی دی

رقیبه وایه د خدای په نامه
تا نو بیا کوم د سړي کار کړی دی

د فطرت خلک په کې نه شي موندای
سعید نفرت ځکه له ښار کړی دی

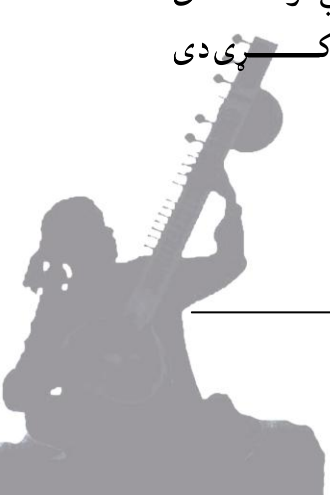

(c) ketabton.com: The Digital Library

را باندې اوري يو ارمان جانانه
دا ستا له سترګو په ايمان جانانه

ته مې په خوا کې يې عجيبه دا ده
خو زه بيا هم يمه پرېشان جانانه

تعريف د ژوند د فلسفې که غواړې
ودان په مينه دا جهان جانانه

د غزل راز چې له هرڅه را اخلم
ته په هرڅه کې يې خندان جانانه

بې تا سجدې سعيد د زړه په زور کړم
زما شيرين افغانستان جانانه

ستوري شمېرمه يو څه شمار په کار دی
هغه راځي لږ انتظار په کار دی

سختو حالاتو کې چې قام رابچ کړي
موږ ته يو مشر لږ هوښيار په کار دی

چې د رقيب په خوله خبره کوې
يو څه خو تا له هم اختيار په کار دی

حالات غمجن زاهده ستا خوښه ده
يا مى روا کړه يا سيتار په کار دی

سعيده هر څو که وعده وکوي
په جانان کله اعتبار په کار دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې مې دې خوږ زړه ته دوا شي په کې
ګوندي يو يار خو به پيدا شي په کې

د دغه ښار دي عجيبه خويونه
د غره سړی ولې تا لا شي په کې

ښکلي به چرته هم بې ياره نه وي
زموږ خوبونه که رښتيا شي په کې

چې دا ستا ياد ورته را ورسيږي
زړه مې تياره وي خو رڼا شي په کې

د يار و مخ ته خو سعيده سړی
سمه خبري کړي خطا شي په کې

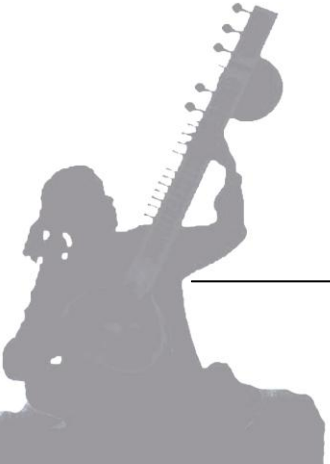

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې زه مین شومه او تا مې دلبري کړې ده
له هغې وروسته مو څه ښکلې زندګي کړې ده

نه درکتی شمه او نه مې درنه سترګې اوړي
لږ خو مې پوی کړه، دا دې څه جادوګري کړې ده

شبنم خو ښه دی د ګلاب پر پاڼه ورغړېده
ما خو ټول عمر پر اغزیو زندګي کړې ده

په ډک محفل کې یې د یار په لیدو اوښکې راغلې
په هغه ورځ خو سعید ډېره سادګي کړې ده

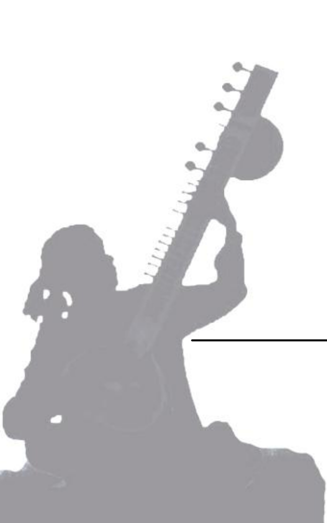

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې پېغله وي د بنګړو شرنګ نه لري
لکه غزله چې اهنګ نه لري

بیا هم دي ښکلې کلیوالې پېغلې
ساده پاده د شونډو رنګ نه لري

زما وطن په یو سپېره بیدیا کې
داسې زیارت دی چې ملنګ نه لري

دا به نو څنګه د چا زړه تېر شي
چې پښتنه خاوره دې ننګ نه لري

کتل به ښکلو ته ګنا لري خو
سعید صفا د زړګي زنګ نه لري

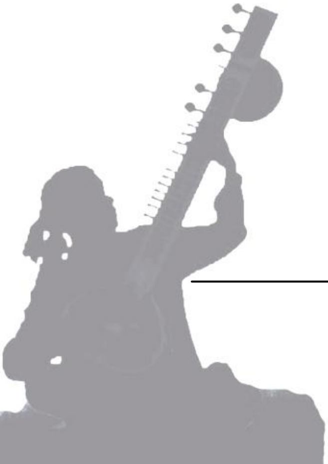

(c) ketabton.com: The Digital Library

کينه يې نه زده سپين زړګى د سعيد
د کليوال مالت زلمى د سعيد

د زړه خبره چې ساتلى نه شي
منم چې دغه يو کمى د سعيد

خولګي چې واخلي او بيا منډې وهي
شرم يې واخلي سادګى د سعيد

د لونګين وربمې په ښار کې غواړي
ښه عجيبه غوندي سړى د سعيد

بلا کلونه يې په ښار واړول
خو په خوى هغسې زابلى د سعيد

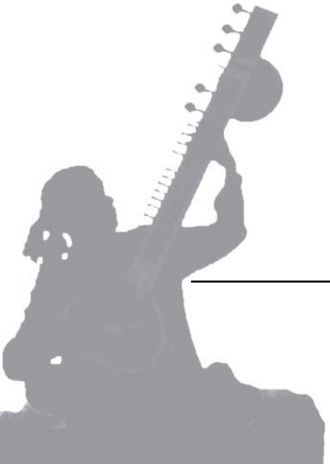

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوږې که دې نه وای په خبرو کې
خولې ته به مې نه راتلې سندرو کې

ستا ولو پټې ته رسېدی نه شي
هرڅو که ښکلا وي ببرو سرو کې

ښکلی مې توپان غونډې پر زړه راغی
وړې مې د موسکا په سرو وزرو کې

هلته به نو قام ته څه خدمت وشي
واک چې وي په لاس د لنډغرو کې

ستا سعید د کلي په خوی لوی بویه
ښکاري چې ساده غونډې ملګرو کې

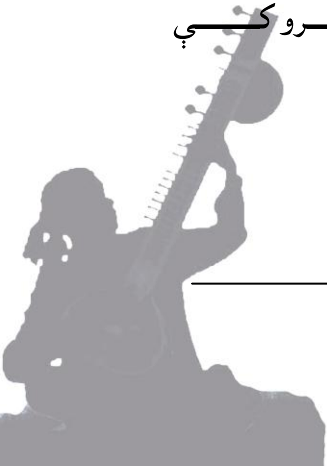

(c) ketabton.com: The Digital Library

که غورېدلي ګل ته ورته نه يې
يې خو سپوږمۍ که سوې لمر ته نه يې

دا دې کمال دی زړه په سترګو اخلې
ښکلې منمه جادوګر ته نه يې

عجبه دا ده چې په خوب کې راشې
له خوښۍ ويښ شمه، مګر ته نه يې

شهيده دلته دې شو دومره مقام
لا رسېدلی و کوثر ته نه يې

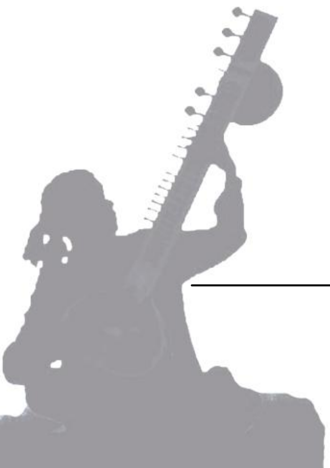

(c) ketabton.com: The Digital Library

سعیده نور خو درنه شېخ جوړ شوی
هسې ختلی و ممبر ته نه یې

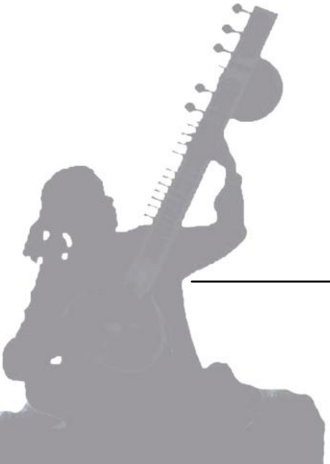

(c) ketabton.com: The Digital Library

د مشر مخ ته کشر پاڅي خبر سپکه کوي
عجبه وخت شو ورور له وروره څخه کرکه کوي

له تا را وروسته ستا بچو ورته تندی تیټ کړی
مغلان دلته پاچاهي خوشحال خټکه کوي

له پښتنو ځکه اوس ډیلی او اصفهان هېر شوی
جګړه په کور کې یې پر کونډه یا پر ځمکه کوي

نیکه مو وایي په واده کې دریا مه تنګوۍ
دا یې ګومان وي خدای پر کور د غضب ټکه کوي

دا مشران به نو سعیده څنګه جوړ کړي وطن
هره خبر چې له دروغو څخه ډکه کوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا چې غزل کاږم خبرې هم په سُر کې لرم
ډېره موده کېږي یو ښکلی تصور کې لرم

د یار په هیله د رقیب د زړه ساتنه کوم
خدایه دا یو لاس پر ګلاب بل په تنور کې لرم

ده ته کینه ورځي عجیبه ده زما پر خوښي
دغه یوه خامي بې رنګه په تربور کې لرم

شیخ پر ممبر ویل، بې مینې ژوند تیارې ته ورته
شکر یوه حصه خو زه هم په دې نور کې لرم

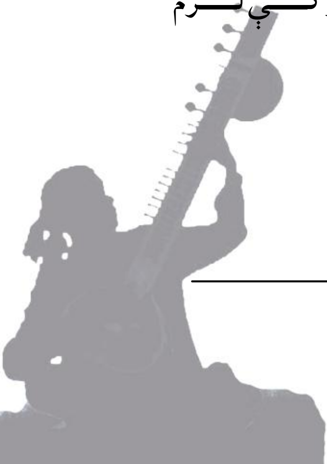

(c) ketabton.com: The Digital Library

ســـعيده ويـــره لـــرم وخـــت يـــې ځوانيمرګـــه نـــه کـــړي
ځوانـــه نغمـــه لکـــه ګـــلاب د زړه تنبـــور کـــې لـــرم

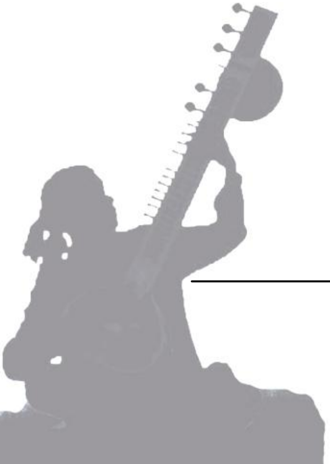

(c) ketabton.com: The Digital Library

بازار تيزي ده، طبيعت په کې ناکام ښکارېږي
دا چې ګلونه د رنګونو په کې خام ښکارېږي

لکه شراب مينه مو دا سې ګناګاره ګڼي
شيخ ملامت نه دی ستا شونډې ورته جام ښکارېږي

ساده ملګرو پام چې چرته په کې دو را نه شئ
دا هر ګودر راته د ښکلو پېغلو دام ښکارېږي

ښايي په دې کلي ناترسو هم بمبار کړی وي
چې د پايزېبو او بنګړيو شور ارام ښکارېږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې د چا مخ ته ګوته نیسي او خاشه لټوي
سعید په دې مالت کې نور راته بد نام ښکاریږي

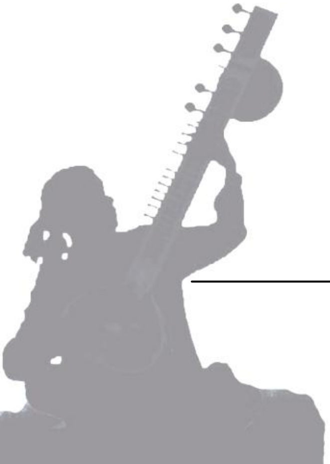

(c) ketabton.com: The Digital Library

بلا مودي يې په اثر کې اوسم
د ښکلو سترګو په منتر کې اوسم

دلته هم خدای ج هلته هم خدای ج یادوم
شېخه مسجد که په ګودر کې اوسم

بخته له دېنه به نور څه راکوې
د یار د سرو شونډو په سر کې اوسم

پښتون ملت یم بېلېدلی نه شم
که په میوند که په خیبر کې اوسم

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا په دعا يمه ډاډه مور جانې
سعيد که هر څو مره خطر کې اوسم

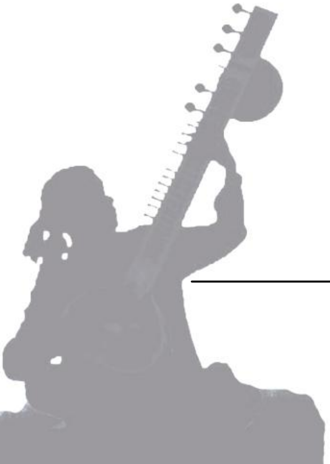

(c) ketabton.com: The Digital Library

د غوټۍ شونډو او شین خال دې د سپرلي اندازه
د ښکلي حسن به دې څوک ولګوي اندازه

چې ولس مخکې وي روان او دی له شا وروسته
د قومي مشر وي همدغه د سړي اندازه

د بل په غاړه چې چاړه ږدي یا یې ولې کله
تا لګولې ده د خپل خواږه بچي اندازه؟

اوس چې چارګل په پزه نږدي، زمانه شوه، بله
چا له به څه ښکاري له د ښه پښتني اندازه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د جنګ ترخو ترخو حالاتو کې چې مینه کوي
له ئینو خلګو مې سعیده د زمري اندازه

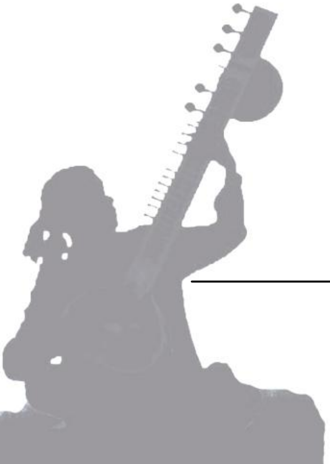

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښکلې زه اوس د سرېتوب پاخه درشل ته شومه
يو څه وتاته، څه وکار، يو څه غزل ته شومه

چې شاعري مې د وږمو په څېر تر لرې رسي
مننه خدايه طبيعت کې خو لږ ګل ته شومه

حسن منمه خو نغمې د سپرلي هم ومنه
که ستا څهره شوه له ګلابه زه بلبل ته شومه

را باندې تېرې کړې قسمت بلا مودې په تمه
عجبه داده نه اوربل او نه څنګل ته شومه

(c) ketabton.com: The Digital Library

سعیده روغ یار مې کې وبایله قسمت ته ګوره
دا څه بلا وشوه، د کومې بلا پل ته شومه

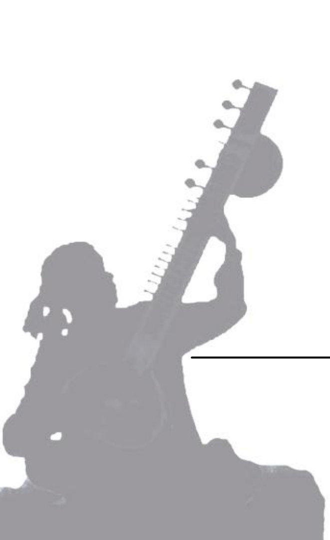

(c) ketabton.com: The Digital Library

تقدیر دي جار، خیر به دي څه وخت له ازله راشي
زموږ پر خاوره زموږ اختیار به خدایه کله راشي

بیا یې منو چې اوس پاچا زموږ خپل پښتون دی
پښتو فرمان چې کندهار ته له کابله راشي

چې مو ګلونه د بارود تور لوګي وهلي
نغمې به څه واورو، بیا خدایزده که بلبله راشي

ښکلي بخښنه چې مې ستا شونډو ته زړه سولیږي
دغه شیطان مې زړه ته ستا له سره چارګله راشي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ښار کوڅو کې ښکلي يو بل نه تپوس کوي دا
له مودو ورک سعيد به څه وخت له زابله راشي

خدايه ياد مې دي تراوسه
زما په ذهن کې تصوير دي
سپين ګلونه د نرګيس و
هاغه وخت مې ښه پر زړه دی
که به هر څومره تيارې وې د ژوند لارې
خو زما مخ ته رڼا به وې دالارې
خدايه ! زه دې وايه څومره ګناګار يم
چې دې واخستل زما له سره دواړه
د مورکۍ خواږه لاسونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

عجیبه داده پر هر چا باندې خواره غورځوي
ښایست بلا کوي ښایست اثر پر زړه غورځوي

ستا په لیدو چې مې له سترګو څخه اوښکې راشي
دا کلیوالې د ښادۍ مخ ته اوبه غورځوي

ستا کلیوال په ښار کې هم یې پر زړګي ساتلې
ها ستا د سمال یې دی ساتلی، هغه نه غورځوي

د جبر دې سوال ته تراوسه بې ځوابه یمه
چې له نظره مې نظر ښکلی په څه غورځوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

نـــوره بـــه شـــپه ســـعيد د چـــا پـــه يـــاد كـــې نـــه رڼـــوي
دغـــه يادونـــه نـــور لـــه زړه څخـــه پاخـــه غورځـــوي

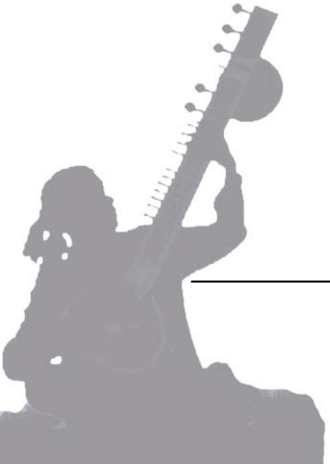

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې پښتون مشر د خوشحال مطالعه نه لري
ناولی مخ ګرځي په لاسو کې اینه نه لري

ښکلو ته ګورم خو نظر مې بې مانا پاتې شي
د عشق رنګونه ښايي دغه زمانه نه لري

ولې له لوړې مرو ، بې سوچه، بې ضمير ولسه
زموږ وطن نو وايئ کومه خزانه نه لري؟

ښکلو ته ګوره خو لږ فام کوه تکفير دې نه کړي
دا دریا زاهدان دومره حوصله نه لري

(c) ketabton.com: The Digital Library

لــــه شــــعر يــــې خونـــد اخلـــه يـــوې ښـــکلې ويــــل بلــــې تـــه
کنـــــې ســـــعيد غريـــــب چنـــــداني قـــــواره نـــــه لـــــري

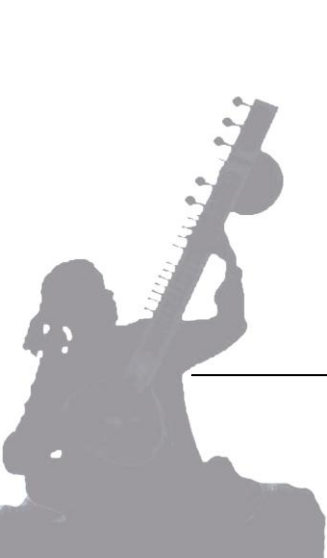

(c) ketabton.com: The Digital Library

نورو ته ګل مورږ ته بدرنګ دور دی
خوشحاله اوس هم د اورنګ دور دی

په خپله خاوره چې اختیار نه لرو
پښتنو والله چې بې ننګ دور دی

په خپل وطن کې چې له لوږې نه مري
د پښتانه غریب ملنګ دور دی

سپین په پوډرو فطرتي خو نه دي
په خدای چې اوس د غنمرنګ دور دی

سعیده ژوند کې به دا واورم کنه
د یار، سیتار او نی و چنګ دور دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

(c) ketabton.com: The Digital Library

که د سره لمر که د ګلاب په ګل سایه روان دی
خو هر سړی د خپل قسمت په اندازه روان دی

ځوان به په څنګ کې یا کتاب او یا رباب ګرځاوه
زموږه ځوان ګورئ په څنګ کې توپنچه روان دی

هلته یو ځوان عجیب ژړل د یو جنۍ په واده
تا به ویل چې د یو چا په جنازه روان دی

بیا به د کوم ناورین خبر راوړي محله پورې
مشر بهرته بیا په کومه اراده روان دی

سعید چې کلي کې په کوم ډول شډل ګرځېږي
حیران یم ښار کې هم هغه غوندي ساده روان دی

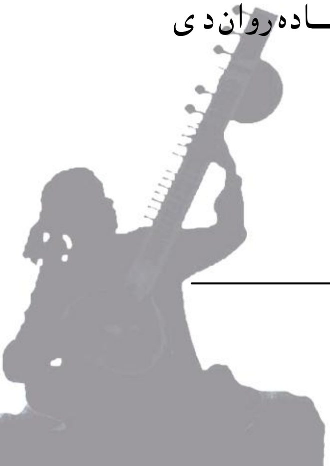

(c) ketabton.com: The Digital Library

(c) ketabton.com: The Digital Library

رياضت د حسن ښکلې زه بلا ګردان کومه
راز د ښکلا دي کنې ستا به څه احسان کومه

نادره دا وه، نن دي څه ډول خواږه وکتل
درنه مننه ګل جانانه يو جهان کومه

چې پښتانه د غلامانو غلامۍ ته بيا يي
څه احترام به زه د دې اورنګ زمان کومه

اوس خو د ستور دی ځان په سل رنګه دا خلک لړي
پر چا به څه شک د کافر پر چا به څه د مسلمان کومه

د ښار ملګري مې په دې ګڼي ساده سعيده
زه چې خبرې د چارګل لا د پېزوان کومه

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا ستا د حسن له کتاب سره خواله کومه
ستورو ته ناست يم له رباب سره خواله کومه

ښکلي انځور يې ستا د شونډو په څهره کې وينم
ساده خو نه يم چې ګلاب سره خواله کومه

هغه مې سوځي خو په ټکنده غرمه کې لا هم
لکه لمر مخى له افتاب سره خواله کومه

ته را نه لرې دا ستا غم و چا ته وژړوم
زه د خپل سوي زړه کباب سره خواله کومه

د مينې زور شېخه سعيد چې رندانه ګرځمه
داسې هم نه ده چې شراب سره خواله کومه

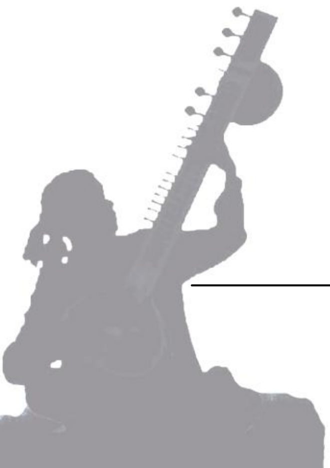

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورارې به خاورې و خپل رنګ ته په جذبه کې ګوري
اوس به له ناوې سره څوک په ایېنه کې ګوري

شېخه یوائې هلکان هم ملامته نه دي
شته جنکۍ چې پټې پټې دروازه کې ګوري

پښتون ولس د مشرانو کردار داسي کړلو
چې هر يو څوک يې جنګ فتنه اوس په شمله کې ګوري

يارو ، سيتار سره چې اوسي بس هغه بختور
له دېنه څه سکون به نور په زمانه کې ګوري

او به د کلي کړي سعيده د شرابو سيالي
د ورځې پېغلې د شپې ستوري په چينه کې ګوري

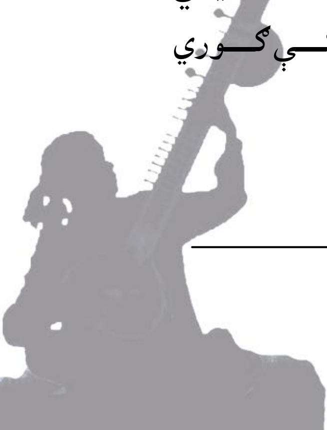

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې په رښتيا و جرئت کوو موږ
دغه ژوندون په کوم قيمت کوو موږ

سعيده دې ته وايي ټينګ اعتقاد
د مينې ټوله شپه رياضت کوو موږ

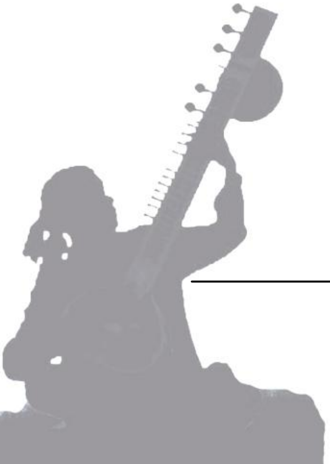

(c) ketabton.com: The Digital Library

په شپه کې خوند کوي ولاچې د پروين ايښې
زما د خړې خولۍ، ستا دلونګين ايښې

څومره اثر کوي جنګونه پر ماحول د مينې
د ښکلو وچې شونډې، تتې د جبين ايښې

په خپله وطن کې راته سمه چپه لار نه ښکاري
سترګې مو سوځي راته مخ دي، د ګورګين ايښې

سعيده دومره شوې مجهولي اوس ځهرې د خلکو
سمې په سترګو ورته ږده د کتېين ايښې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښکلي بلا کوي، سړی چې وي پریشان، تازه کړي
زاهده راشه په خبرو دې ایمان تازه کړي

چې کله وموسي په سروشوندو او مخ واړه وي
ټکور شي پاتې او زخمونه مې جانان تازه کړي

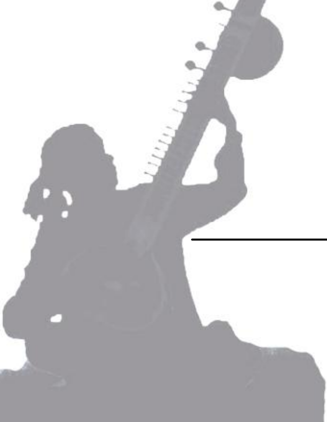

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټوپک چاړه او یاد بم کېسه ده
زموږ د ژوند کېسه د غم کېسه ده

زما خاطره بس له هغې جنۍ نه
د ګل پر پاڼه د شبنم کېسه ده

داسې اتوم چې کړي نړۍ پرې غرقه
دغه د اوس بني ادم کېسه ده

په نه خبره سره نښن ووهي
د ګاونډيو د لړم کېسه ده

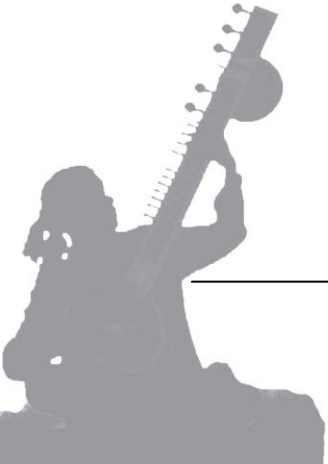

(c) ketabton.com: The Digital Library

وي به خپه له يو او بله ضرور
دا د سعيد او د صنم کېسه ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

په خپله خاوره ناکراره يو او تره اوسو
دوخت مشرانو کې موږ بيا هم بې رهبره اوسو

د انقلاب د فلسفې نتيجه دا وخته
له نوره لرې په تيارو کې يو بې لمره اوسو

خدايه په دې خاوره به داسې رحم کله راځي
چې امن راشي او موږ لرې له خطره اوسو

د مشرانو د پوهې کچه مو دغسې شوه
چې اوس په جنګ او په چاودنو کې اکثره اوسو

سعيده څوک به مو د ژوند سيکې را وځلوي
د وخت ګړځونو کې چې پټې له زرګره اوسو

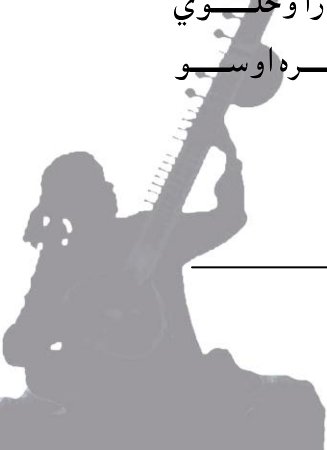

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښځه ! چې مينه کړي ترځان محدوده
هغه نو ته وايه په څه سړی دی ؟

لا د چارګل لا د پيزوان خبرې
دا سعيد هم يو عجيبه سړی دی

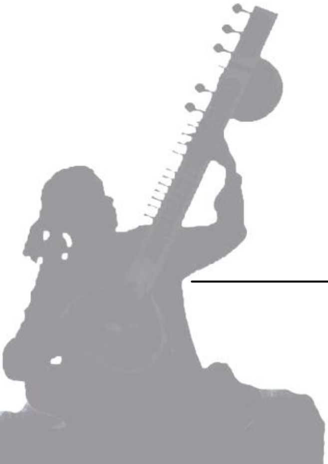

(c) ketabton.com: The Digital Library

کړم رياضت يې بلا زه له ډېره وخته
يو تصوير مې دی پرزړه له ډېره وخته

په خيالو کې مې حسينې جادوګرې
راروانه يې بس ته له ډېره وخته

ستا د مينې د سرور له برکته
دي راګډ په ژوند خوارِه له ډېره وخته

سوال د شونډو به په کومه خوله کومه
ورته زه يم زړه نا زړه له ډېره وخته

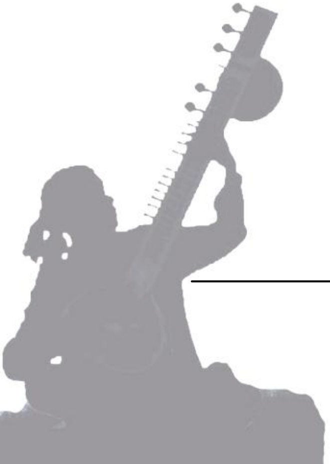

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښکلو ته میل د زړګي لرمه
شپخه حسینه کمزوري لرمه

په سادګی زما خطا چې نه شې
په زړه کې لويه پاچاهي لرمه

د غم حالاتو کې ملګري د ژوند
مننه خدایه شاعري لرمه

د بل په درد مې زړه کې څړیکه راشي
شکردا خوی د سړي لرمه

هسې خو ډېر ملګري ګورته لاړو
ارمان سعید د روحاني* لرمه

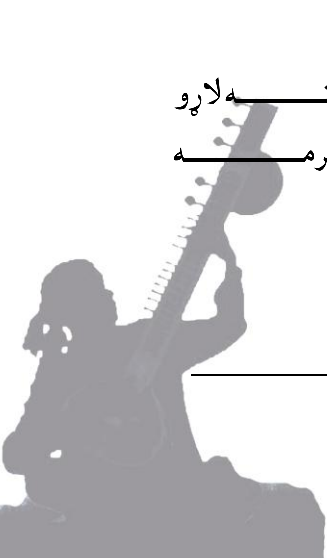

(c) ketabton.com: The Digital Library

شهید عبدالصمد روحاني چې یو خوږ کلیوال اشنا و

جنتي خوب ویني تک سپین لکه ثواب ویده دی
نظر مې ستا د سرکو شونډو پر ګلاب ویده دی

وخت د لېوه غوندي، په نیمه شپه ورګډ په کاله
ګوره پښتون ته، څنګه غرق خانه خراب ویده دی

د ژوند پر د ښته مې قسمته چرته ونه لیده
زما ارمان د زماني پر کوم سراب ویده دی

په دې مالت کې مې ونه لیدله نښه د ژوند
دلته رباب، دلته ګودر، دلته محراب ویده دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه سعید ته نن عجیبه فلسفه وړاندې کړه
وې، ستا په شعر کې ثه مرموزه اضطراب ویده دی

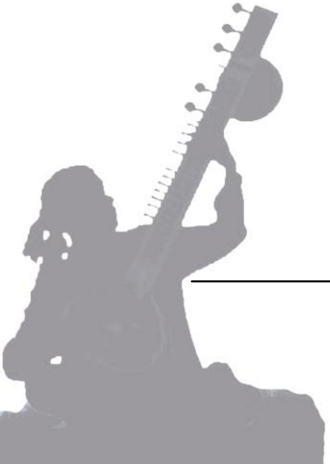

(c) ketabton.com: The Digital Library

خونه د پښتون چې په کې لویه خدایه ړنګه ده
دا دنیا دي اور واخلي او دا دنیا بدرنګه ده

ولې وینې، وینې کندهار او پېښور زموږ
ولې مو د جبر زمانې ته ژبه ګونګه ده

څو به انقلاب وي او ترڅو به وروروژنه وي
دا جنتي سیمه او تبا تبا له جنګه ده

پېغلې د عربو او پنجاب په خولو پایي زموږ
دلته په پښتنه پېغله ساده ګرځي ملنګه ده

ستا د میو زور ښکلې، سعید چې رندانه ګرځم
چاوې چې مستې مې یا له میو یا له بنګه ده

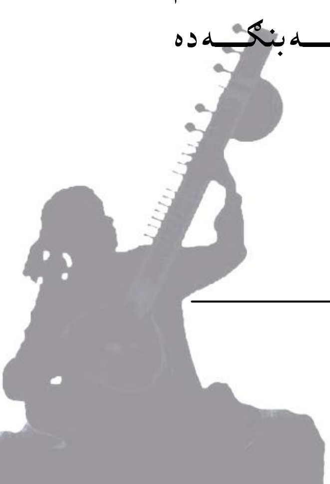

(c) ketabton.com: The Digital Library

اینه د حسن چې دې پاکه له غباره نه ده
زما د قسمت په دایره کې لا ایساره نه ده

شېخه د ښکلې په ایمان کې دې باور نه راځي
نور یې د مخ ګوره، ستا غوندې ګناګاره نه ده

دلته دروغ دي چې سپرلی وي بدرګه په ګلو
موږ ته جګړه کله راغلې بې بهار نه ده

ښکلی سعیده د نرګس غوندې وځان ته مخ دی
هغه خبر ستا د زړګي له یو پرهاره نه ده

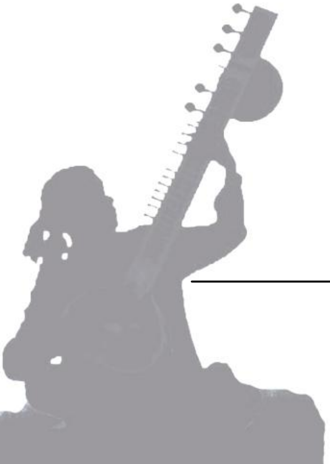

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګلاب که هر څو د ښایست ګڼې جلوې کولې
ستا د ښایست یې څه ناکامه تجربې کولې

نه یې له ښکلو لاس تاو کړی نه مینا پر شونډو
هغه غریب نو بیا په څه خبر توبې کولې

ستا د ښکلا و دې ګلاب خوی ته حیرت وړی یم
په خاموشۍ کې یې بلا بلا کیسې کولې

(c) ketabton.com: The Digital Library

وینې تویيې د زخمونو په هر پل کې
راته شنه دي تیند کونه په مزل کې

ته وا زما د زړه زخمونه په کې شنه دي
زه چې ګورمه ګلونه ستا اوربل کې

درقربان شم کلیوالې نازولې
مخ دې ښکلی د خالونو په شنه ځل کې

موږ موسکي و له مستیه ګډېدو لو
شپون ژړل خدای یې موندلی و په نل کې

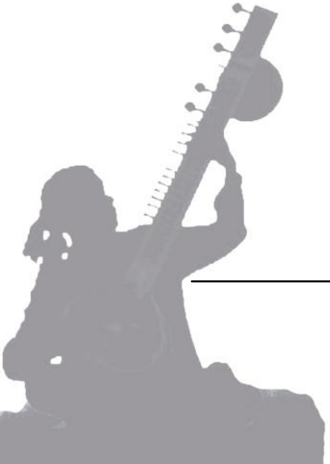

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې ستا نظر ته مې څهره پرته وي
لکه ګلاب ته چې اینه پرته وي

شېخه په کوم معیار کې دا را ولې
مخ ته مې جام څنګ ته سجده پرته وي

خوب مې لیده ښکلې په ښي ورغوي
زما ملغلره تکه شنه پرته وي

ترڅو به زموږ د ژوند ځولۍ کې بخته
له درده ډکه زمانه پرته وي

سعیده بیا به مې په اوښکو لمانځي
چې زما و سرته کتېبه پرته وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې ساتي مو په جنګ کې بې وجدانه زمانه ده
پښتون غریب ته ډکه له تاوانه زمانه ده

دې وخت که رسولي د نړۍ خلک ګلاب ته
قسمت کې زموږ ولې بې ارمانه زمانه ده

زما او د رقیب ترمیان دې جوړ د کرکې ثلي
له تابښکلې راتاوه ثه جانانه زمانه ده

په دې بارودې جنګ کې یه اغلې پښتنې*
و حسن ته دې خدایږو چې حیرانه زمانه ده

سعیده د ملا په کتاب هم درسره ګورم
په حق د پښتنو کې بې ایمانه زمانه ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

❋شربت ګله یا د ختیځ مونیلیزا

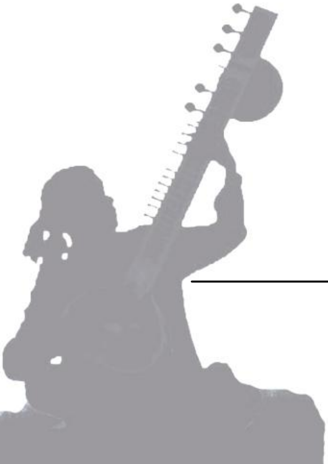

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دې مالت فضا چې تته ده هيڅ شور نه لري
دلته دي زړونه اوبه شوي، زړونه زور نه لري

زمونږ په مالت کې خو ځوانان داسې بې پرسه وژني
ته به وا پلار نه لري، مور نه لري، خور نه لري

په خدای ملګرو کله کله راته شک پيدا شي
وايم پښتون داسې يتيم دی چې هيڅ کور نه لري

داسې هم نه ده چې شپخان يو ترينه بد مو راځي حالات جنګي دي مزه
ځکه ټنک ټکور نه لري

چې بې ساړه زړونه راګرم کړو په مستو بيتو
اوس دې غزل سعيده هاغه شانته اور نه لري

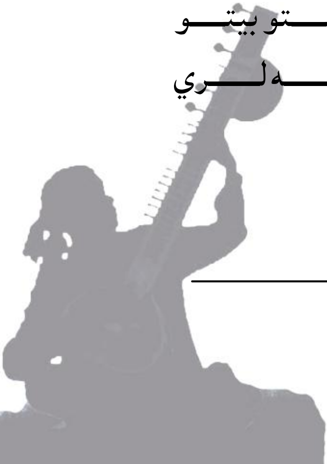

(c) ketabton.com: The Digital Library

ويني ويني جنګ ماحول
ځنګه شو بد رنګ ماحول

وخت و چې فتنې نه وې
ښکلی و، لونګ ماحول

کاش چې مينه، مينه شي
ګلو باندې رنګ ماحول

نه چې وي سعيد هغه
ما باندې وي تنګ ماحول

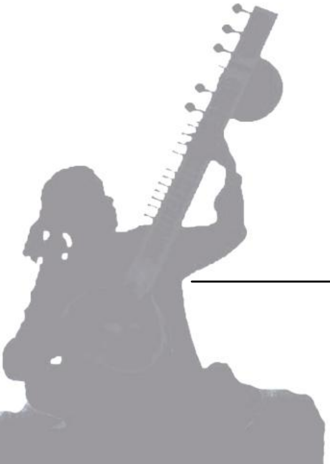

(c) ketabton.com: The Digital Library

بلا تاریخ یې په غیرت لیکلی
د زمانې د زړه جرس دی پښتون

ملکو هلتې * احترام وکوئ
په دنیا کړی ثه هوس دی پښتون

د خدای په لاره برابر روان دی
په دې سعیده مقدس دی پښتون

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه خان ملا او نه سردار معلوم دی
دلته د کوم سړي کردار معلوم دی

موږ ته سپرلي تازه جنګونه راوړي
په دې توپیر راته بهار معلوم دی

بچي بې خپله جوړوي، ورانوي
موږ ته قسمت اوس د دې ښار معلوم دی

چې قیامتونه په زړګي راولي
د خال او شونډو خو خپل کار معلوم دی

په بنګ، شرابو باندې نه ماتیږي
سعیده ما ته خپل خمار معلوم دی

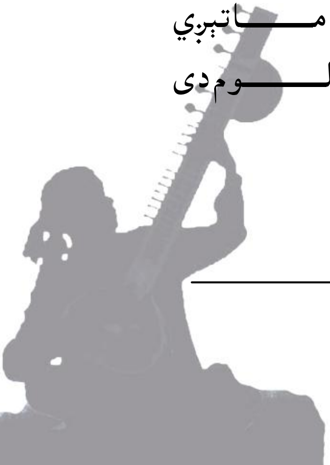

(c) ketabton.com: The Digital Library

وخت دی د جبر او غمونو تابلو
هره څهره ده د ویرونو تابلو

سپرلیه اوس مو ده له یاده وتې
ستا د ښایست او د ګلونو تابلو

د رنګ ښېښه یې په باردو توره
زما د وطن د شنو سیندونو تابلو

د جنګ حالاتو کې به څه مزه وي
د کلي، غر او ګودرونو تابلو

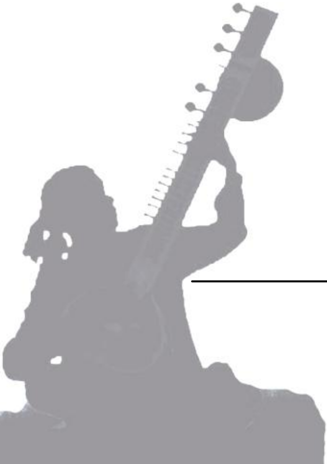

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورورولي، سوله او د ښکلو مينه

سعيده زما ده د شعرونو تابلو

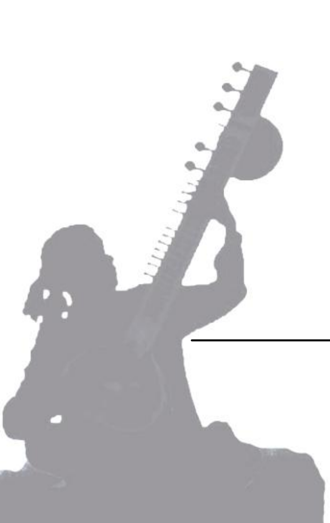

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوس چې خاموشه یمه شور نه لرم
خدایه تیاره ده کور کې مور نه لرم

د مور دعا به وه لښکر راسره
دښمنه پړ یمه نور زور نه لرم

د کلي هر دیوال ته سا شرمه
بې موره څه مزه کړي کور نه لرم

د ژوند له خونده به مې څه وپوښتئ
ساړه نغري ته ناست یم اور نه لرم

سعیده زه شوم د پښتو په شانې
څوک به دعا راکړي غمخور نه لرم

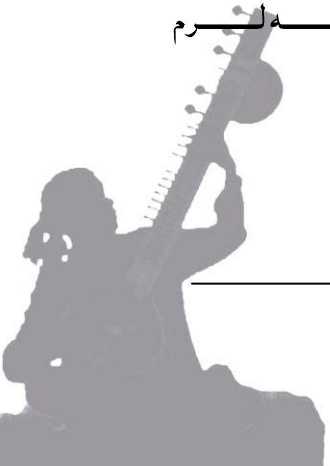

(c) ketabton.com: The Digital Library

جوماتـــــــات لــــــــه ځـــــــو غيـــــــږ کـــــــې قـــــــرآن ګرځـــــــوو
خـــــــو پـــــــټ پـــــــه زړونـــــــو کـــــــې بتـــــــان ګرځـــــــوو

بيـــــــا مـــــــو د کـــــــوم فرعـــــــون نښـــــــه نـــــــه کـــــــړي
ســـــــرونه پـــــــټ چـــــــې لـــــــه اســـــــمان ګرځـــــــوو

کلونـــــــه وشـــــــول پـــــــه دې تمـــــــه بانـــــــدې
زړه کـــــــې د لـــــــوی وطـــــــن ارمـــــــان ګرځـــــــوو

زاهـــــــده ګونـــــــدي وي چـــــــې رنـــــــګ تـــــــرې واخلـــــــو
ښـــــــکلي ترڅنـــــــګ لکـــــــه ګـــــــلان ګرځـــــــوو

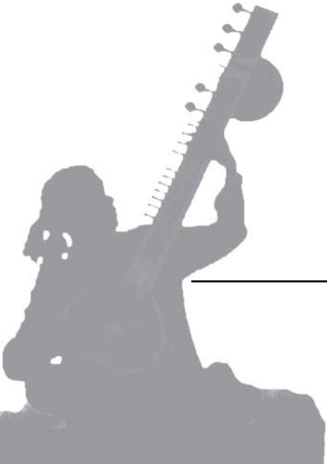

(c) ketabton.com: The Digital Library

سعیده ټک به دا ضرور راکوي
چې په لستوڼي کې ماران ګرځوو

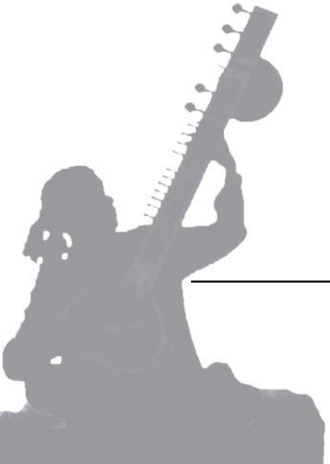

(c) ketabton.com: The Digital Library

جانان د چا کله ټکور ورکوي
ژور زخمونه به لا نور ورکوي

د ګاونډي چې دلته وس ورسي
نو د يو بل درمند ته اور ورکوي

سعيد چې ښکلی په غزل کې راوړي
رقيب ته دا خبره زور ورکوي

بلا رنګونه يې په زړه را اوري
سعيد چې ستا رياضت ته زور ورکوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

مست خواږه ګوري جانان
چې له زړه ګوري جانان

وا وا سل زره رنګونه
څومره ښه ګوري جانان

ماله ځانه کړي قربان
چې کاږه ګوري جانان

بیا تندی او کانی څه
چې ونه ګوري جانان

سعید بیا کړي ځان ورتېر
ګوندي وه ګوري جانان

(c) ketabton.com: The Digital Library

امن چرته به بې باوره ژوندون
زمونږ خوارانو دربدره ژوندون

وجنګ نفرت ته د پای ټکی کیږدو
راځئ شروع کړو بیا له سره ژوندون

وخته تا څه کړې نیکي راسره
له دردو ډک وي زمونږ اکثره ژوندون

په دې مالت کې څه عجیبه خلک
تېروای نه شي بې سنګره ژوندون

(c) ketabton.com: The Digital Library

لکه زاهد وځان ته ناست يمه خلوت لرمه
ډېره موده يې په ښکلا کې رياضت لرمه

دا ښاري پېغلې مې پر زړه باندې چک نه لګوي
زه کليوال ژڼی ساده غوندې فطرت لرمه

ګناهګار يم خو دومره نه يم چې له لارې وځم
د شپې ناوخته د غزلو امامت لرمه

ستا په کتو را باندې سل زره رنګونه اوري
جار دې له سترګو څه ښاغلی محبت لرمه

په دغه وخت کې چې سعيد له بلا امن لرم
دعا د مورجاني بلا بلا رحمت لرمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

سیند ته یې را کوزې کړم او بو سره شپیلکی کړمه
ستوري په اسمان وي چې رمه له شپاله هی کړمه

اې ښکلې خپه نه شې تعبیر یې ستا په زړه کوم
خوب کې دې ویل راته چې در به زه ځوندهی کړمه

ته که زموږ کورته میلمنه کله را پېښه شوې
تا ته به ډالۍ زموږ د تورې مېږې وری کړمه

ستا د بنګړو شور سره سیالۍ باندې راغلی یم
زه چې د غزلو په لفظو باندې شرنګی کړمه

دې سرکښه وخت کې به سعید ګوره چې څه کول
موري منم خدای ورپسې تا هم څه سړی کړمه

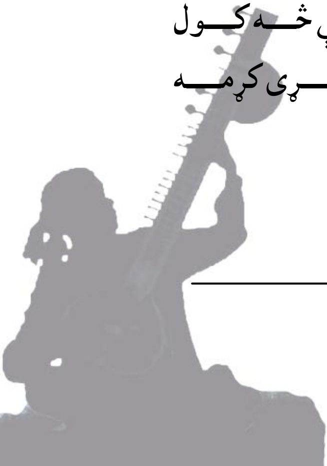

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه اولني شته نه همغسې وجدان پاتې دی
نن سبا هر سړی په ګټه د خپل ځان پاتې دی

څه ساده ګان يو په تاريخ چې د نيکونو وياړو
په مونږ کې کوم خوی د احمد او ميرويس خان پاتې دی

په خوله يې وايو ، خو عمل دلته پرې چا کړی دی
هسې په پاڼو کې خاونده ستا قرآن پاتې دی

له نفرتونه به لا غرقه وای له وخته نړۍ
په څو سړيو کې شايد چې سپين ايمان پاتې دی

په دې مالت کې خو په خدای چې زندګي ګرانه ده
سعيد چې پاتې دی په تمه د جانان پاتې دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

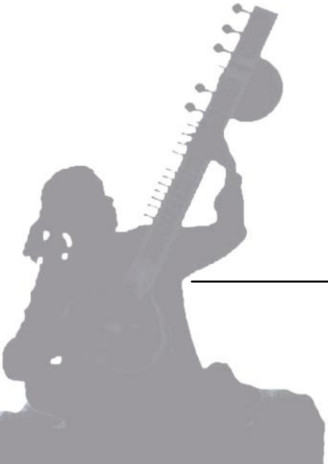

(c) ketabton.com: The Digital Library

تا سره چې نه یمه
زه به نو بیا څه یمه

ستا په ږغ بس هر سهار
ګل غوندي تازه یمه

ته وا خوله به نه کړې را
دې کې زړه نا زړه یمه

تا ته خو سعید ګرانې
خاورې یم ایره یمه

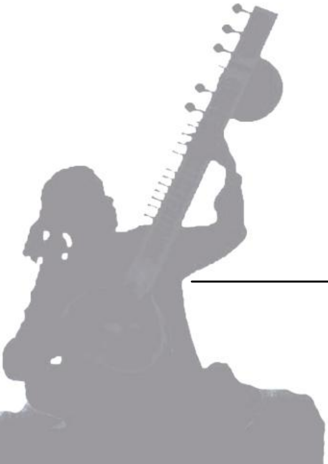

(c) ketabton.com: The Digital Library

چا چې ولس سره په غم کې خواخوږي کړې ده
زموږ په زړونو يې بې تاجه پاچاهي کړې ده

چې د ځان ګټې کړي قربان د خپل ولس له ګټو
بې شکه دې سري په حقه سرداري کړې ده

رقيب مالت کې څه وړه خبره نه وه دغه
د زړه په زور مې د هغې جنۍ ياري کړې ده

د ورور و مرګ ته يې کارتوس دې بې پيسو راکړي
د نړۍ خلکو چې له موږ سره ځواني کړې ده

سعيده چرته چې په مينه وي د کفر فتوا
داسې ماحول کې موږ خوارانو زندګي کړې ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښکلي ګلالي کاته
ستا سپرلي سپرلي کاته

څه عجيب سرور لري
ستورو ته مي وړي کاته

زړه اخلي او توان اخلي
ستا جادوګري کاته

خوی د پسرلي لري
ستا موسکي موسکي کاته

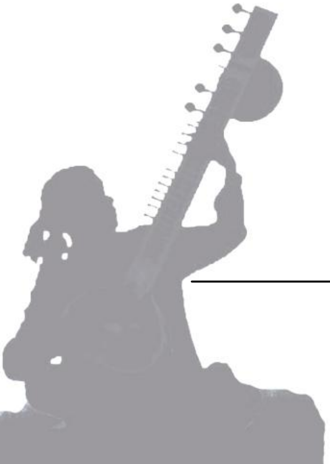

(c) ketabton.com: The Digital Library

زرغوندي زرګر نه لږ خواري غواړي
دا وطن يو څو د کار سړي غواړي

ښار مو پانې لکه سور ګلاب
خدايه نور د سولې پسرلي غواړي

***

کله کله غم سره دوکه وکړم
لاړ شمه و ډک جام ته تکيه وکړم

شېخه دغه دور بې ايمانه دی
څه باور به ستا په مسله وکړم

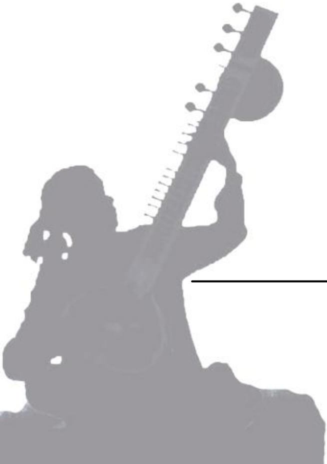

(c) ketabton.com: The Digital Library

له قرنونو له پېريو
د ژوندون دغه اواز دی

ورورولي ، امن او مينه
د انسان د تخليق راز دی

***

دا چې پر زړونو تاثيري غوندې دی
د ښكلي ږغ جادوګري غوندې دی

لاس ته راوړل به يې وختونه نيسي
زړګی د ښكلی د ماهي غوندې دی

***

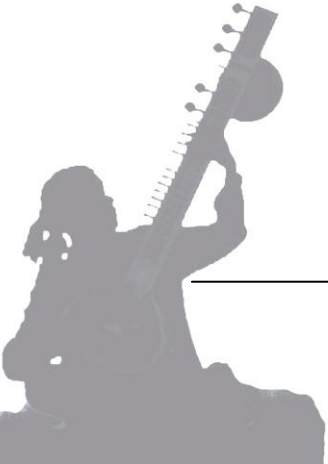

(c) ketabton.com: The Digital Library

تخنیک پر مخ لاړو بدل شو انسان
خو حقیقت کې لا ټمبل شو انسان

د ژوند د عشق سندره کله اوري
اخته په جنګ و په جدل شو انسان

(c) ketabton.com: The Digital Library

موږ که هرڅو په لاره سم په بسم الله روان یو
ستا په نظر شېخه بیا هم پر چپه خوا روان یو

بې ننګه نه یو، خو له دې تېرو جګړو مو زده کړل
اوس د وطن په نوم جګړه کې هم تر شا روان یو

***

لکه ګلان دانه ،دانه د چول په دښت ولاړ دي
زما ملګري پریشانیو کې د وخت ولاړ دي

موږه به خاورې کړو د ښکلو پر مړوند خوبونه
رقیبان نه یو چې تیار پر دغه بخت ولاړ یو

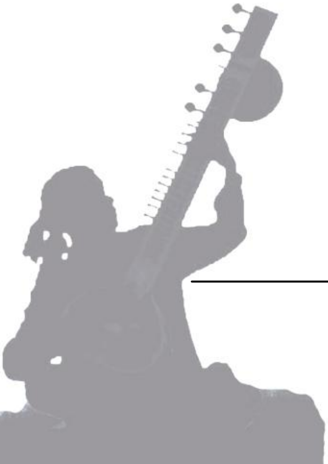

(c) ketabton.com: The Digital Library

***

ثه بې رنګه ثه داغلې زندګي ده
بې له تا چې مې اې ښکلې زندګي ده

منم ښار کې د پی مخو هستي ډېره
خو په کلي کې ترې ښکلې زندګي ده

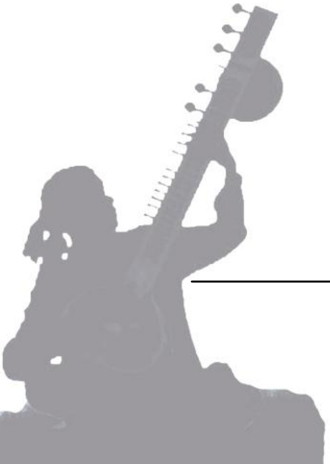

(c) ketabton.com: The Digital Library

ثنګه ککړې په بارودو د وژمو خبرې
زما د وطن د ګلدرو د پسرلو خبرې

سپوږۍ مه د وکړه پردۍ سیمه پردی وطن دی
لږ راله وکړه د وطن د ګودرو خبرې

***

دلوي سړي نه ماشومتوب وشي
مینه کې داسې لېونتوب وشي

په کومه شپه چې وي وعده د اشنا
له بده بخته مانه خوب وشي

(c) ketabton.com: The Digital Library

نن يې خوشبويي زلفو ته ورته ده
ښايې له هوا سره روانه ده
هسې نه رقيب ته مخ ورواړوي
بيا مې زړه د رزا سره روانه ده

***

چې رقيب نن له اشنا سره پاتېږي
بله شمعه له هوا سره پاتېږي
په بخښنې يوه هيله مې کوله
پښې مې ځي خو زړه له تا سره پاتېږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

څنګه بدل شولې جانان مې نه شوې
د پرهر څړیکه شوې درمان مې نه شوې

راشه د وخت دا امتحان وګوره
ته رانه لاړې خو ارمان مې نه شوې

***

یار سیتار دا دوه یاران
ما سره جوړه یاران

شېخه وعظ ځانه ته کړه
زه پوی شوم هغه یاران

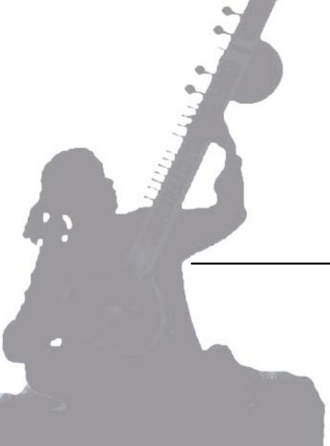

دا زندګي به زندګي وشمېرو
چې ماښام پوره وي خپل سړي وشمېرو

ګلان، فصلونه او باران چې راکړي
سپرلي به هله موږ سپرلي وشمېرو

چې بې بمباره تر خپل کوره راشي
دغه واده به بیا ښادي وشمېرو

ښکلی چې لاړ شي له محفله څخه
ملګري ژر ژر خپل زړګي وشمېرو

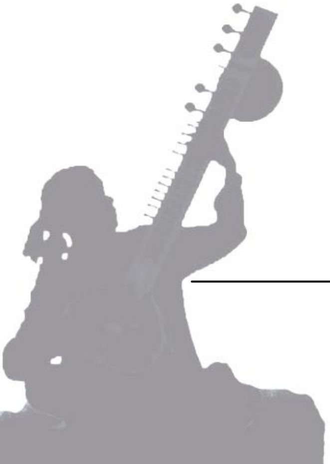

(c) ketabton.com: The Digital Library

سعيده وروسته له چاودنې څخه
تش يې خولۍ، شپلۍ، کالي وشمېرو

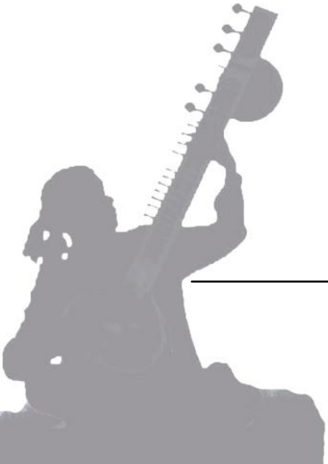

(c) ketabton.com: The Digital Library

حالات مغل دي دلته هرڅه په پردو کې ښکاري
دا چې خاپونه د رنګونو په څهرو کې ښکاري

د قهريدلي اسمان دغه لوی احسان و پر موږ
زما د ګل وطن تصوير چې په لمبو کې ښکاري

څه کيفيت دی مخامخ ورته کتلی نشو
د بلاګانو انځورونه په اينو کې ښکاري

داسې څوک هم شته چې بلا غم يې پر کور مېلمه دی
داسې څوک هم شته چې سازونو او نغمو کې ښکاري

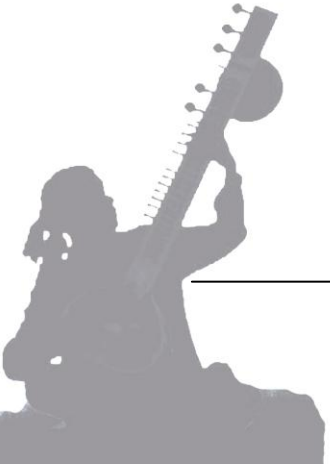

(c) ketabton.com: The Digital Library

سعیده تا هم له دې خپل ماحوله رانګ اخیستی
څه عجیبه ده ژوند او مرګ دې په شعرو کې ښکاري

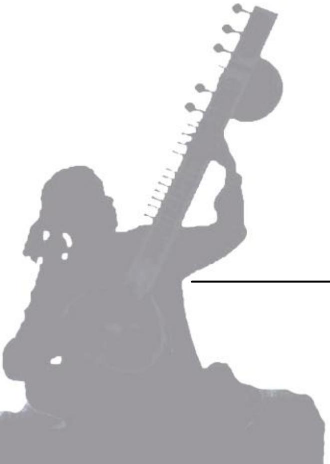

(c) ketabton.com: The Digital Library

زړونه مو له غمه ډک سکون نشته
خير د حالاتو پر لمن نشته

غواړې چې په ښکلو کې ليلا مګر
وګورئ په موږ کې هم مجنون نشته

ډېر خلک هغه غوندې خصلت لري
څوک وايي چې دلته کې قارون نشته

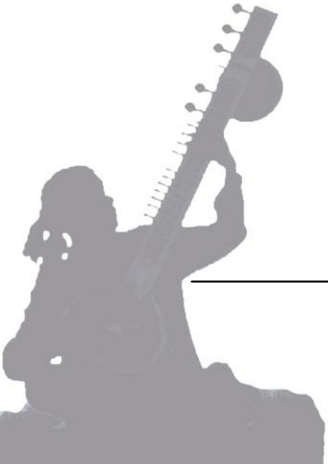

(c) ketabton.com: The Digital Library

رقيب، جانان سره جوړه روان دي
بهار، خزان سره جوړه روان دي

وينې د زړه خورو حادثو کې د ژوند
وخت او ارمان سره جوړه روان دي

خدايه دا ستا قدرت بې ساتي راله
وطن، توپان سره جوړه روان دي

بيا به د چا پر زړه قيامت پرېباسي
شوندې، پېزوان سره جوړه روان دي

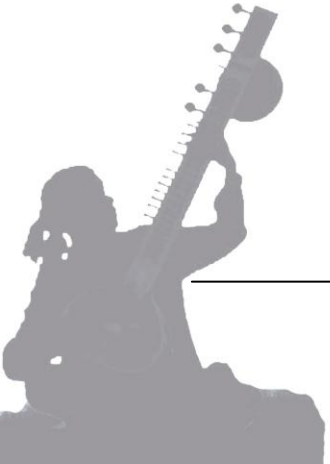

(c) ketabton.com: The Digital Library

ياران يا سترګې يا خبرې دي ټول

سعيد، جانان سره جوړه روان دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته به وا ځوان د چا په مينه کې په دار ځړيږي
ډېره موده کېږي، تېرانو کې سيتار ځړيږي

بيا د درنې چاودنې رږغ له سپين جوماته راغی
خدايه قران دې پانې پانې په مينار ځړيږي

د غره سړی دی په هغه کلتور هغسې پاتې
څادر په څوکه په کڅوړه کې نسوار ځړيږي

منځ چې زموږه د نيتونو د ګنا له وجې
د وحشتونو په ځنځير مو دغه ښار ځړيږي

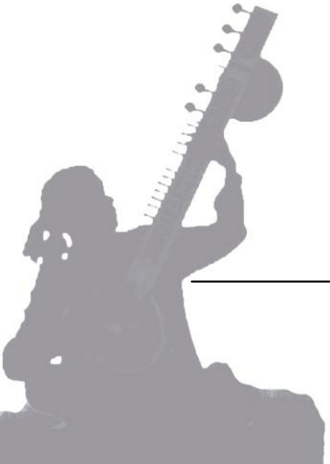

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا نـــو قســـــمت دی د ســـعید پـــه ګریـــوان تړمـــې اوښـــکې
خـــو د هغــــې پـــه ګریـــوان روڼ د پـــاولو هـــار ځړېـــږي

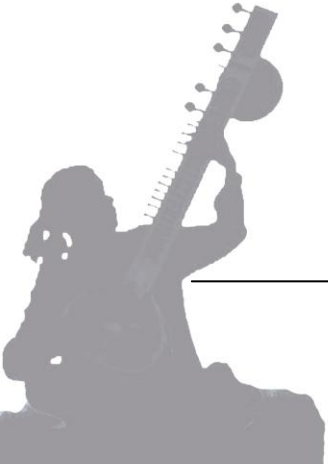

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیا به په څه خبره شر کوي د کلي خلک
واړه لګیا دي سوچ اکثر کوي د کلي خلک

خوشحال ویلې خاوره زموږ، اختیار د بل په لاس کې
یا به مغلو ته اشر کوي د کلي خلک

هغه وختونه اوس په خدای که هم په خوب لیده شي
په اتڼونو چې اختر کوي د کلي خلک

د ښار په څېر نه دي په غم به دې شریک بولي ځان
په خدای دا کار ښه زړور کوي د کلي خلک

(c) ketabton.com: The Digital Library

لا وچکالي ده باران نشته چینې وچ حلقونه
سعیده خاورې به کښت کر کوي د کلي خلګ

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستوري پرېشانه لږ خو وګوره
دې خواته جانانه لږ خو وګوره

مشره وایه ته چرته او قام چرته
سر کړه تر ګریوانه لږ خو وګوره

خدایه سبا چرته په مزل
شپه ده یو ستومانه لږ خو وګوره

سورغر، بې چینو دی، بې ګلانو دی
دې خواته بارانه لږ خو وګوره

(c) ketabton.com: The Digital Library

څه اثر ه د ښکلې په دې ږغ کې وه
اې سعیده ځوانه لږ خو وګوره

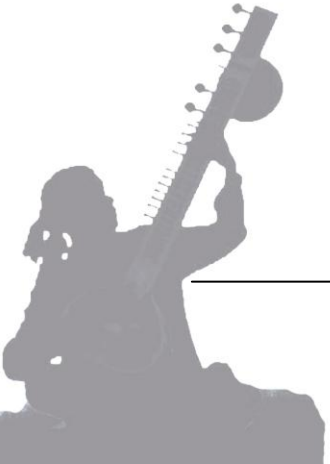

(c) ketabton.com: The Digital Library

چاچې لږ ډېر په کې الفت کړی دی
هغو ژوندون په صداقت کړی دی

چې یارانه ساتې بې تمې دواړه
هغوی ریښتینی محبت کړی دی

وجدان کې هر سړی ظالم دی دلته
ورانی هر چا تر خپل همت کړی دی

سعیده څوک دې د وطن کیسه کې
هر چا د خپل سر حفاظت کړی دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما له کتو نه پرېشانه ښکاري
دا ښکلې ولې بدګومانه ښکاري

چې پښتانه ساتي له سولې لرې
دغه دنیا هم بې ایمانه ښکاري

خیر، په ښار دی څه قیامت پرېوتی
چې خاموشي ده، فضا ورانه ښکاري

اینې ته لږ خو مخامخ وګوره
شونډي دې ګل غوندي جانانه ښکاري

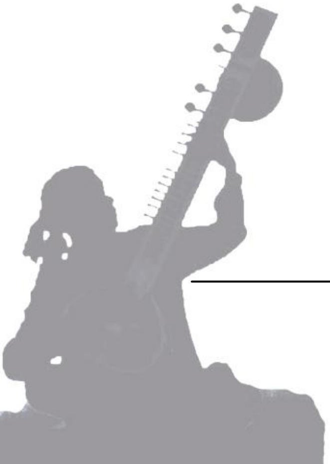

(c) ketabton.com: The Digital Library

لکه شبنم د ګل له پاڼې سعید
بیا پر اغزیو او ویزانه ښکاري

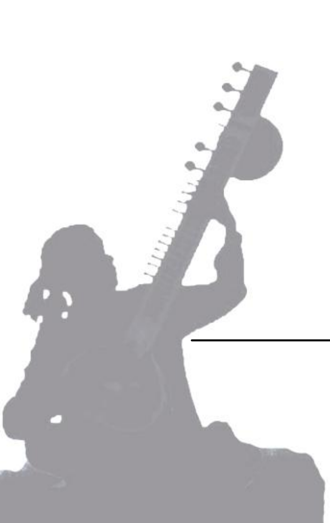

نه درد ېږي، نه ژړېږي بې نمک دي
دلته زړونه اوس له کاڼو ښخه کلک دي

شوندې راکړه بې له دې هم نازولې
زاهدان د زماني راته په شک دي

يو له بله دي نيمګړي دې وطن کې
پښتانه دي، تاجکان دي، که ازبک دي

ښکلي زمور د زړه په وينو باندې پايي
چې غومبري يې بې لمره هم چمک دي

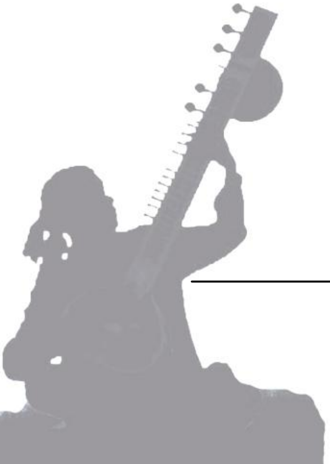

(c) ketabton.com: The Digital Library

زموږ ژوند به يې سعيده لوی عبرت وي
په ارمان چې څوک د تورې او ټوپک دي

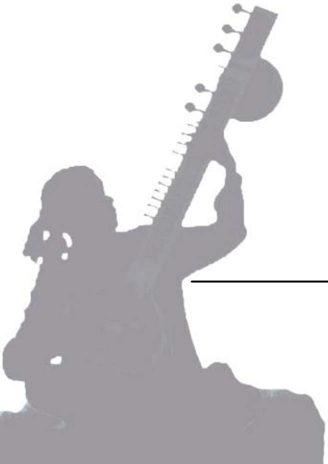

(c) ketabton.com: The Digital Library

په نه ليدو کې ترې رنګين غوندې الهام اخلمه
زه يې د حسن هم زره زره پيغام اخلمه

دا جبر نه دی له عقدې سره ټکر کې يمه
لار کې رقيب نه هم په ورين تندي سلام اخلمه

دلته به بم، دلته کمين، دلته قاتل لا سونه
په خپل وطن کې هم په وېره وېره ګام اخلمه

ساقي په دې کې بغاوت څه دی د وخت تقاضا
زه د وطن او خپلو خلکو په نوم جام اخلمه

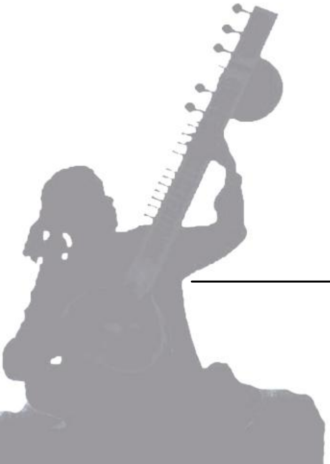

(c) ketabton.com: The Digital Library

سعید دا ستا په ښېر له کینه ښخه ډک مه ګڼه
نوم دې هغسې لا په خدای په احترام اخلمه

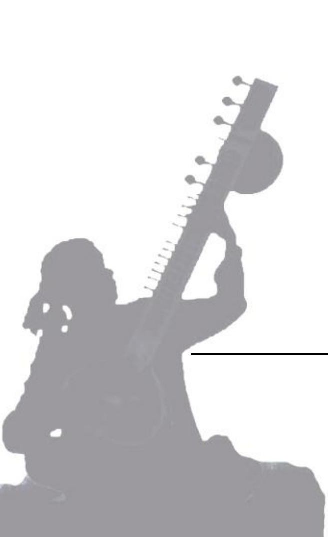

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې د کوم درد به مو دوا شي کنه
هغه راځي لړ به رڼا شي کنه

هغه وعدې لکه بنګړي ماتوي
ستا خو يقين دی ګوره راشي کنه

زما لپاره په بلۍ درېدل
بيا بې له زړه سره سلا شي کنه

ازار يې ډېر د پښتانه اخيستی
په غم اخته به دا دنيا شي کنه

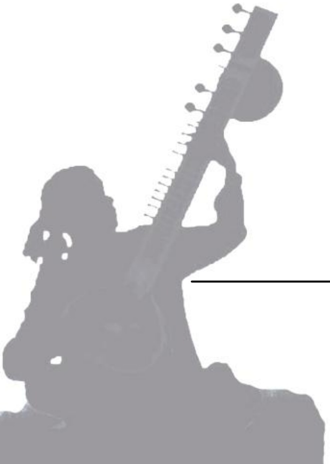

(c) ketabton.com: The Digital Library

وغم ته لته له خماره سره
ستورو ته ناست یم له سیتاره سره

دا نو قسمت دی د ګلونو پر ځای
راځي جنګونه له بهاره سره

که غواړې پاتې شې ژوندی تر ډېره
بیا نو یاري وکړه له داره سره

زما خاموشه زړګی شور پیدا کړي
ستا د بنګړو له شرنګهار سره

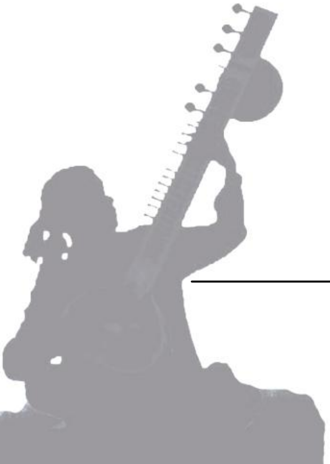

(c) ketabton.com: The Digital Library

یــــــــارانو ولــــــــــې پسپســــــــــی کولـــــــــو
ســــعید چــــې ناســـــتوو لــــــه خپــــــل یــــــاره ســـــره

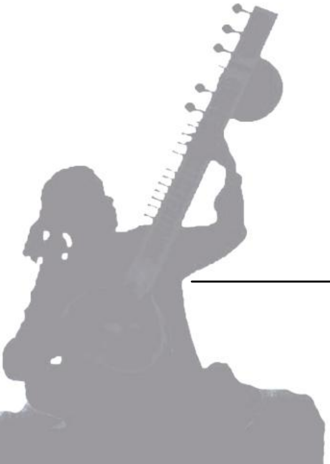

(c) ketabton.com: The Digital Library

له بې امنۍ ښکاري چې ټوله د نفرت ملګري
په دې مالت کې شته ډېر کم د محبت ملګري

په هغه ورځ مې لاړې تو کړلې په خپل ګریوان کې
چې خبر کړی و، رقیب زما په نیت ملګري

خو د به سرونه په کې بایلي بې ضمیره ولس
پښتانه نه شول د خوشحال د طریقت ملګري

تورو مات نه کړل خو سیکې دا څه بلا را وکړه
څنګه یې بېل، څنګه یې پاش کړو د وحدت ملګري

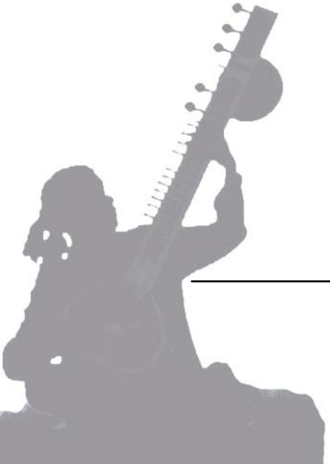

(c) ketabton.com: The Digital Library

مورکۍ دې مړه شوه درنه وېره ده سعیده په کار
اخته دې نه کړې په بې ځایه شرارت ملګري

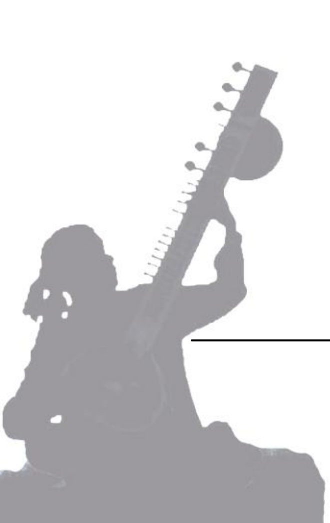

(c) ketabton.com: The Digital Library

لیوني نه یو چې په ژوند باندې باور وکوو
ساقي را وړاندې شه جامونه سر پر سر وکوو

مینو شرنګ کې د جامونو دغه عذر ضرور
د پاتا یاد به د ګودر او مازیګر وکوو

پلار یې حالاتو دی په ثومره ناځوانی وژلی
راځئ چې قدر د یتیم بچي نهر وکوو

دا سړتیوب کاشکي زموږه په شعور کې راشي
په نه خبره ولې وروره سره شر وکوو
دعا د خېر، حالات قابو نه دي اورنګ زمان کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

سعیده نور باید له هرثه نه خطر وکوو

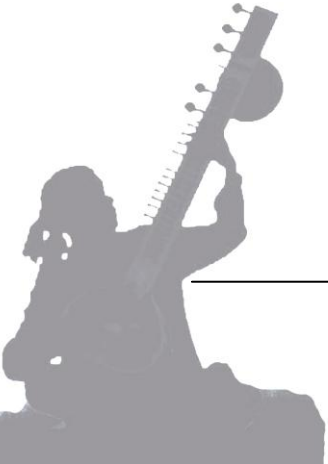

(c) ketabton.com: The Digital Library

مینا

نن په ښار کې یوه ښکلې
شوه زما له څنګه تېره
د خیال لاس مې پسې وغځېد ناڅاپه
ما وې کوم سخي ساقی دی
مینا ګرځوي په لاس کې

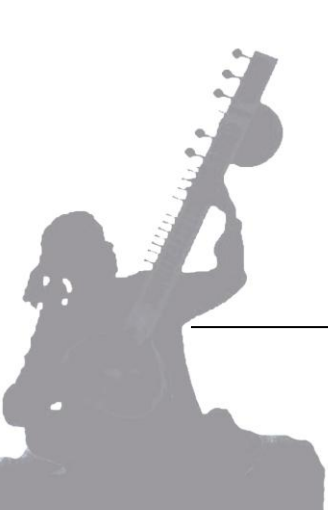

(c) ketabton.com: The Digital Library

نن

اې، دا ته څه کړې او څه وايې؟
چې له ځان سره بوڼېږې
لکه مچ لا سونه مروړې افسوس کاندې
خاطرو ته د ماضي دې پنا وړې
انځورونه دې پر ذهن بلا ګرځي
د سرو شونډو ،شوخو مچو ، خندا ګانو
دا د کوم زمان په لړو کې پنا يې
راشه کښېنه لېونيه !
بيا به دا وختونه غواړې
هلته وګوره لږ وړاندې
هغه پېغله درته ځنګه په ناز خاندي

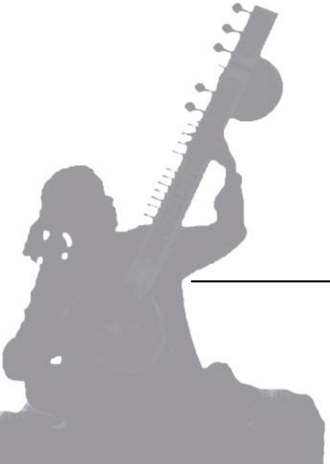

(c) ketabton.com: The Digital Library

فطرت

ورځ شوه تېره
د مرغانو او سیندونو په سندرو
سپوږمۍ هم لیڅې غړلې
په تیارو کې په لامبو ده
ستورې مینځې په چینو کې خپل مخونه
مګر زه کرخت کرخت یم لا تراوسه
لکه واوره د لو تېرې و بغل ته
ته رانغلې زه دې جز د فطرت نه کړم

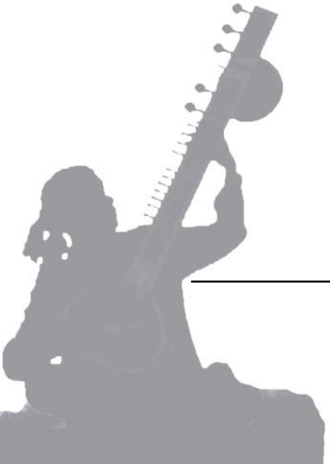

(c) ketabton.com: The Digital Library

سیاست

زندان، مرګ، بې له دلیله
چور چپاو د چا په خوښه
ځان ښودنه له حد زیاته
ځان او کور رڼه بنګله کې
ولس ټول د ویر پر کنده
که دا وي، د سیاست برخه
نو، ما لوستی سیاست نه دی!!!

(c) ketabton.com: The Digital Library

انسان

دوی نارې وهي په زوره
له هیبته ډک ږغونه
لمر ولاړ زموږ پر سر دی
بیا مې هم پوښتي او وایي
چې ته څوک یې له کوم ځایه
زه حیران یم ځواب نه راځي پر شونډو
خو په ذهن کې بلا سوالو ته مخ یم
دوی مې وینې چې ومخته یې تېرېږم
زه، انسان یمه، انسان یمه، انسان!!!!!!

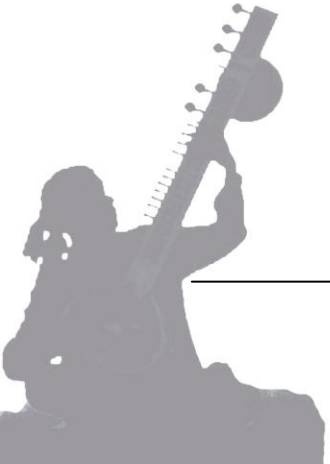

(c) ketabton.com: The Digital Library

تذکره

هو زما تذکره دا ده، ستا په وړاندې
کته مته کاپي ستا د تذکرې ده
په کې لیکې کرښې ورته
دوه لاسونه او دوه پښې
دا وجود او دغه نطق
نه پوهېږم چې ته ولې
رانه بیا تابیعت پوښتې
خو که دا کفایت نه کړي؟
نو ما لار غلطه کړې، بخښنه غواړم ! ! !

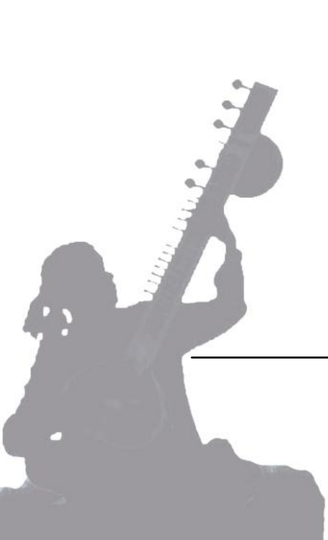

(c) ketabton.com: The Digital Library

راز

که فتوا مو کړئ عاجله لږ به ښه وي
ژر مې ځوړند کړئ د ښار په څلور لارې
ګناګار او که سپیڅلې تر ایینه یم
دا خبرې به د وخت تاریخ ته پرېږدو
مګر قام ته یو پیغام هم ضروري دی
وخت تېرېږي انتظار نور په کار نه دی
غواړم دغه پیغام ژر خپور شي په ښار کې
چې له داره سره مینه
د وطن د سوکالۍ، ازدای راز دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

د حسينو د ښايست جادوګري ده
چې موښکلې ړنګه ښنګه زندګي ده
دا چې يو ځلې سهار بيا مازيګر کړې
ستا پر زړه باندې خو اوس لا بې لوظي ده
اوس ښادي د هغو خلکو په قسمت ده
چې لوټلې يې د ګلونه ځواني ده
نه مې زړه ورباندې سود شو نه غزله
زه بې څه کړم چې د ښکلو ارزاني ده
تل خواله دا ستا دحسن په يادو کړي
د غزلو او سعيد چې اشنا يي ده

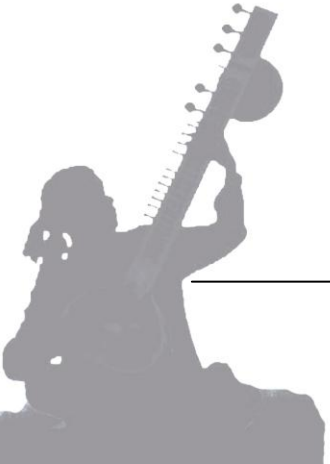

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې د سرو شونډو بنګاوه دې راکړه
ظالمې څه غرقه نشه دې راکړه
بلا زړګی لرې بلا جانانه
وعده دې هېره شوه وعده دې راکړه
اخیر د دومره مینې دومره قېمت
خولګۍ دې راکړه خو یوه دې راکړه
نن چې موسکۍ شوې نن مې ځان ولیدو
غوړ مې خیالونه کړو، ایینه دې راکړه
سعید واپس زابلي فطرت له څمه
کابله وران مه شې دوکه دې راکړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

وعده

مرغۍ پاس څاله کې ناسته
زه د توت ډډې ته غلی
یو مرغه له لرې لرې په نغمو ده
طوافونه یې د توت پر سر ادا کړل
مرغۍ هم له څالې ووته و ښاخ ته
پر شنه پاڼه یې مشوکه کړه را تېره
د ماحول لمن یې ډکه په نغمو کړه
په شنو پاڼو کې یې شروع دی پټ پټاني
مازیګر په الوداع دی دوی مستي کړي
پرښاخونو په ټوپونو په نڅا دي
خو انسان لا د انسان وعدې ته ناست دی

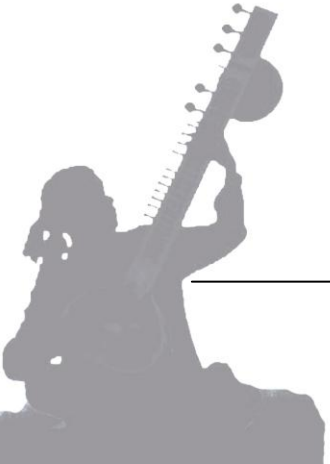

(c) ketabton.com: The Digital Library

تا پسې ورک، له خپل ارمان سره یم
زه چا لیدلی له خپل ځان سره یم

دا فرښته، که پښتنه پېغله ده
مخامخ بیا نن له ګمان سره یم

له هغې وروسته رقیب بل شانې دی
چې یې لیدلی له جانان سره یم

د شنو خالونو لونګین مېرمنه
ته به وا پورته له اسمان سره یم

هغه چې هر چرته، باور لرمه
سعیده زه یې هم له ځان سره یم

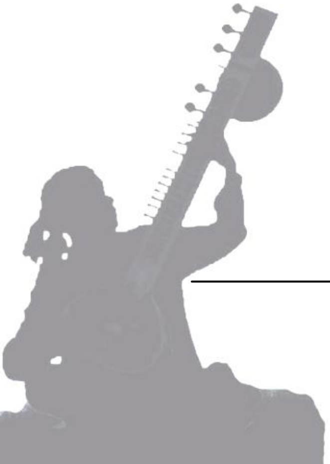

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوږې وږمې چې د سينګار لرې ته
ضرور ګلابه سره لار لرې ته
نن يې په ترشه تندۀ دا وويل
اخر له ما سره څه کار لرې ته
هغه زما په زړګي لوبې کوي
ملګري بيا هم وايي يار لرې ته
سعيده پام کوه مورکۍ دې مړه ده
په دې دنيا کې کوم غمخوار لرې ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا تجلی له ذات د ګله راته ښکاري
د وږمو د خم له تله راته ښکاري
یم کمرنګه ته وا نور دې ټوله وړی
ستوري ټوله اوس بې ځله راته ښکاري
ستا د زلفو د خوشبو حس په کې نشته
هوا هم اوس لږ بدله راته ښکاري
ته چې نه راځې نو مه راځه توکل دی
دا قسمت هم له ازله راته ښکاري
زه چې پټې کړمه سترګې څه تاثیر دی
ستا د حسن ډیوه بله راته ښکاري
چې سعید یې ستا په شونډو ګناګار کړ
دا شیطان ستا له چارګله راته ښکاري

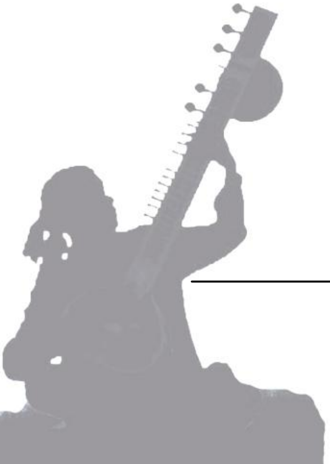

(c) ketabton.com: The Digital Library

سوې لوې توتکۍ درپسې درومي
د بې وسه زړو سلګۍ درپسې درومې
په قبله چې ته روانه شوې زما پام شو
ستوري تت شولو سپوږمۍ درپسې درومي
که ته ګل نه يې، نو بيا وايه چې څه يې؟
چې وږمې ځولۍ ځولۍ درپسې درومي ! !
ګله پامه کوه خزان دې چرته نه کړي
رقيبان لکه ږلۍ درپسې درومي
د سعيد چې د غزل تنده سيوا شي
بيا تر قافه ښاپيرۍ درپسې درومي

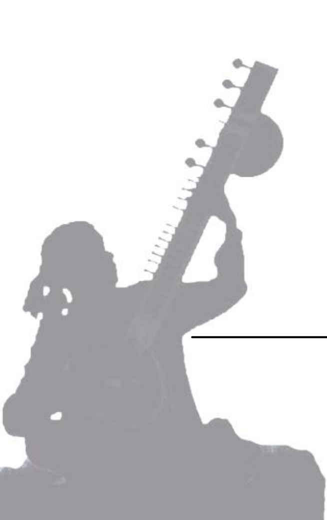

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې بې مینې یې جانان درسره نشته
ویره دا ده چې ایمان درسره نشته
چې بایللی دې زړګی تراوسه نه دی
نو ډاډه ګرځه تاوان درسره نشته
چې به یې زړونه کړل له ځان سره په مخه
ښکلې اوس هغه توپان درسره نشته
چې په خپله خاوره خپل ورور ته بلا یې
نو هیڅ فکر د افغان درسره نشته
ها د ګړدې سپوږمۍ عمر کې سعیده
هاغه نخښه د پېزوان درسره نشته

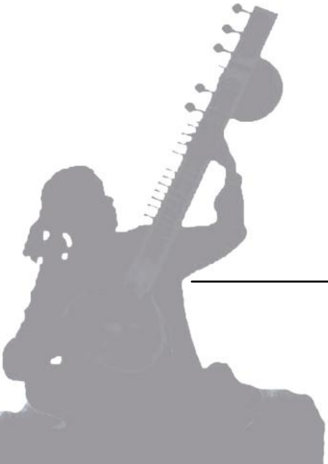

(c) ketabton.com: The Digital Library

مازیګر هوا چې ګل غوندي خوږه شوه
ستا د زلفو خوشبویي په کې خوره شوه
چې موسکۍ شوې جنتونه په ګډا شوو
چې غوسه شوې قیامتونه شو لمبه شوه
رنګه بنګه چې په غېږه کې راتوی شوې
دا شپه مو د شرابو پیمانه شوه
چې دې یو نظر را واړولې سترګې
دا ورېمه وه له ګلابه را ستنه شوه
ستا د ښکلو سترګو څومره بد غبرګون و
له سعیده سره ورانه زمانه شوه

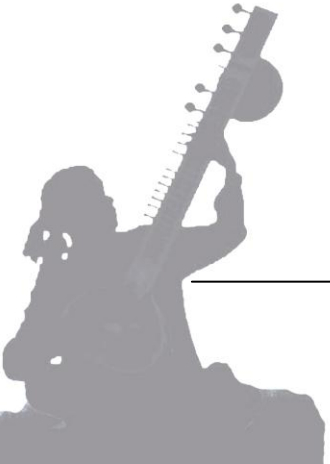

(c) ketabton.com: The Digital Library

بې له تا مې زړه تصوير د ژېړ خزان دی
ښکلې راشه، بې ګلابه دا ګلدان دی
د اېينې غوندې ور ښېمينې ځلا پاشې
د چا روح مې سم له روح سره روان دی
چې موسم يې د جنګونو پيلامه وي
دې وطن کې پسرلی هم بې ايمان دی
بس د چا له سترګو دغه چاره کېږي
دا سعيد چې له رقيبه سره وران دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما د مينې او ارمان خبرې
ښکلې ته ښکارې د تاوان خبرې
مچۍ او شات مې شي پر ذهين تصوير
کوي رقيب چې د جانان خبرې
سرېتوب دا دی چې ته بل احساس کړې
کولی هرڅوک شي د ځان خبرې
په ښار کې اوس هم کليوال دی سعيد
کوي د خال يا د پېزوان خبرې

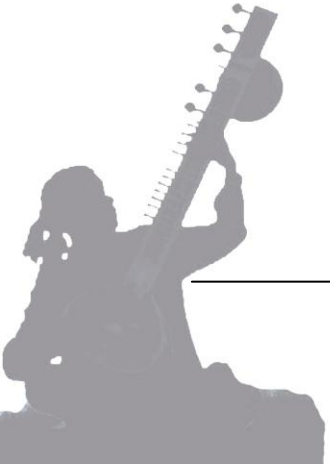

(c) ketabton.com: The Digital Library

امکان یې نه وینم چې زه دې دا کیسه ټوله کړم
سترګې خو خیر، له زړه څنګه ستا جلوه ټوله کړم
لاس مې راتاو له نرۍ ملا، ژبه وکار ته پاتې
په دې مجبوروم له بارخو نه دې خوله ټوله کړم
هغه ده راغله د سرکو شونډو ښایسته مېرمنه
نوره به لپه د دعا خوره وره ټوله کړم
زړګی مې چوي له تیارو سره مې نه لګیږي
پرېږده له مخه دې د زلفو دا څپه ټوله کړم
بېرتې واپس کړو ډک جامونه له سعیده څخه
وایي ساقي له تا به نوره دا لمبه ټوله کړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

زړه مې ډک دی له خوبو نه مرور یم
نور له ټولو ایینو نه مرور یم
څه قسمت دی څه مې سود د زندګی دی
اوس له کرښو د لاسو نه مرور یم
چې د پېغلو د پیکي سیوري پرې کاخت شول
نور د کلي له چینو نه مرور یم
ته چې لاړې له سعیده سپوږمۍ مخیه
یم کمرنګه له رنګو نه مرور یم

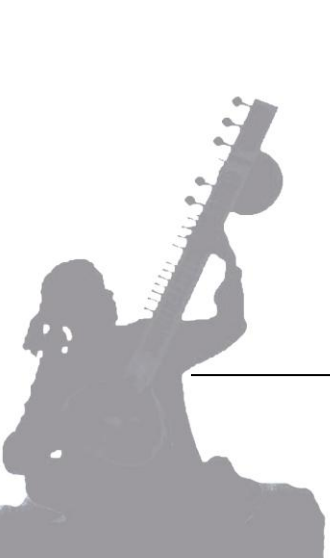

(c) ketabton.com: The Digital Library

د یوه ښکلي اهتمام په کار دی
د زړه جومات ته مې امام په کار دی
اې د هغې د نیا د حورو شوقي
پښتون ته دلته یو مقام په کار دی
چې د غزلو سور او لی پرې جوړ کړي
شاعر ته ستا د شونډو جام په کار دی
اې زړه وره غېږ دې نه غواړمه
سعید ته تش دا ستا سلام په کار دی

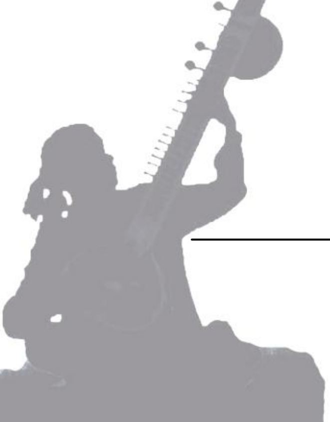

(c) ketabton.com: The Digital Library

رقیب به خامخا په څنګ کې وي مغرور ورسره
جانان چې ګل دی نو اغزی به وي ضرور ورسره
هرڅه که ښکلي ورته ښکاري، فلسفه یې دا ده
وي په خیالو کې ستا د سترګو تصور ورسره
هغه چې مخته ځي نو شاته درې قدمه راځي
ملامت نه دی په سیالۍ کې دی تر بور ورسره
غریب ماحول کې، غریبان یې څنګه ونه لوټي
خبر له ښکلو د سروکو شونډو دي دور ورسره
سعیده دروغ وایي دا خلک دي تر ګټو پابند
دلته له چا سره دی فکر د منصور ورسره

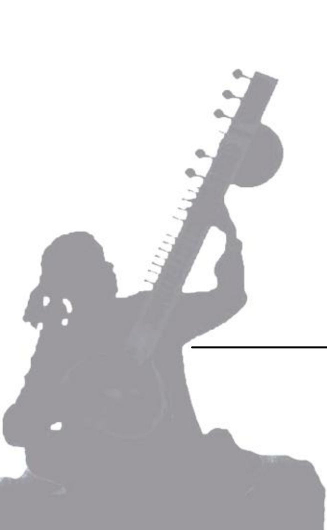

توره بلا وه برکت يې نه و

رقيب محفل کې و عزت يې نه و

څه عجيبه وه، څه بلا ښايست و

د کلي پېغله وه، زينت يې نه و

پخوا مادياتو ته سجده نه کېده

د کلي خان و دولت يې نه و

په دې مالت کې داسې کلی نه و

چې خرافات نه و زيارت يې نه و

سعيده ستا په اړه ښکلې ويل

خړ کليوال و جرئت يې نه و

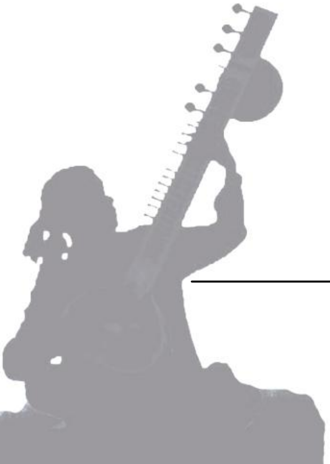

(c) ketabton.com: The Digital Library

وخته زه بلا کوم ژوندی یمه
ستا په پرهرونو کې موسکی یمه
څنګه مې په لېڅو کې را ګېره یې
ته به وا د سرو زرو بنګړی یمه
دومره فتواګانو کې او دا ژوندون
دا منم رښتیا چې لېونی یمه
پېغلې چې د ښار را پسې نوک وهي
بوی مې د لونګ ځي، زابلی یمه
ډېرو ښایستو ته یم لوګی سعید
زه که په رنګ تک تور سپېلنی یمه

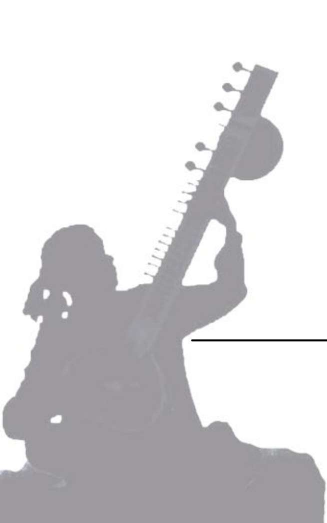

(c) ketabton.com: The Digital Library

د شهیدو ارمانونو میسحا دی
یو سپرلی له لرې لرې په ګډا دی
د ودان افغانستان ترانې بولي
یار د وخت په سرو زخمو کې په خندا دی
تا د کلي د چینو اوبه څښلې؟
هر یو څاڅکی یې مستان لکه صهبا دی
د حالاتو د میچنې پروا نه کړم
ویره دا ده چې خپل ورور راته بلا دی
زموږ هر مشر له لرې لعل پر ټنډه
له نږدې نه د مرګونو اژدها دی
د وخت لوبې ته حیران یمه سعیده
څوک مې ورور، څوک مې دښمن، څوک مې اشنا دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

د هر مشر مې پردیو ته سر خم دی
زمانې ده ګوته کړې لوی سیتم دی
چې یې حق د پښتنو ته سترګې پټې
خدای دې خوار کړي، که عرب دی که عجم دی
له کلو وروسته مې تنده کړه پرې ماته
دا چینه زما د کلي که زمزم دی
سوله غواړي، جام د وینو یې هم نوش دی
عجیبه ده، دا بیا څه ډول ادم دی
ستا فتواو ته یې باک نشته زاهده
دا سعید د ملنګانو په دم، دم دی

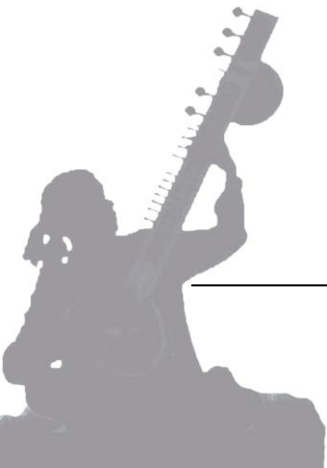

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library